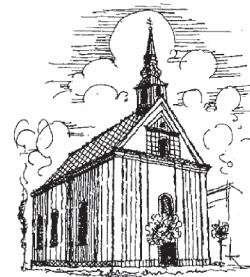

Bardejovský Prameň

časopis Cirkevného zboru ECAV na Slovensku v Bardejove

Ročník 6

Jún 2008

Číslo 2

Zabudnuté sviatky

Každému z nás sa už asi stalo, že zabudol na nejaké výročie, udalosť, spomienku na blízkych ľudí. Zabudli sme na narodeniny, meniny, výročia svadby alebo na iné príležitosti. Poznáte to však? Nie je to veľmi príjemné, keď sa potom dodatočne ospravedlňujeme a vymýšľame rôzne dôvody, prečo sme si nespomenuli.

Tak schválne, prečo zabúdame? Sme zaneprázdení? Zábuliví? Nie je pre nás dôležité venovať pozornosť blízkym? Každý z nás poznáme tu svoju príčinu. Je však tiež pravdou, že na kom a na čom nám záleží, na to nezvykneme zabúdať, lebo to má pre nás dôležitosť.

Cirkevný rok sa v našej cirkvi delí na tri časti – vianočný kruh, veľkonočný kruh a svätodušný kruh. Treťou časťou sú práve spomínané Svätodušné sviatky. Skutočnosťou je však, že zabúdame na dôležitosť a význam Svätodušných sviatkov a sviatku Svätej Trojice. Vnímame ich, vieme, že budú, ale mnohokrát im nevenujeme hlbšiu pozornosť. Škoda. Na 1. sviatok vianočný a 1. sviatok veľkonočný sa služby Božie konajú v Bardejove dopoludnia dvakrát. Chrám je plný. Počas 1. sviatku Svätodušného stačia v nedeľu jedny služby Božie, pretože na druhé by bol prázdný kostol.

Vianoce sú pre nás nezabudnuteľnou chvíľou. Veľkonočné sviatky sa spájajú s mnohými udalosťami. Ale svätodušné sú často v úzadí. Pre mnohých ľudí sa nespájajú so silnými obrazmi alebo symbolmi ako Vianoce s malým dieťaťom a Betlehemom. Ako Veľká Noc s Golgotou a krížom. Aj keď celkom to tak nie je, pretože symboly ohňa a vetra, ktoré sprevádzali zoslania Ducha Svätého sú tiež silným posolstvom (Sk 2). Obrazom, ktorý vystihuje význam a hodnotu Svätodušných dní.

Význam týchto sviatkov je obrovský. Osoba Ducha Svätého, ktorej je venované aj toto číslo je jedným z fundamentov kresťanského života. Bez Ducha Svätého je nás život ako auto bez paliva, plachetnica bez plachiet, bicykel bez kolies, DVD prehrávač bez elektrického napájania, kosti bez života (Ez 37).

Pán Ježiš o Ďom povedal zásadné slová, keď v Jánovi 6,63 rieko: „Duch je, ktorý obžívuje, telo nič neosoží. Reči, ktoré som vám hovoril, sú duch a život.“ Duch Svätý dáva život, obžívuje, kriesi. Slová Pána Ježiša sú plné Ducha Svätého a prinášajú život. A o to tu ide. Luther to jasne povedal v Malom katechizme vo výklade 3. článku: „...Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána, veriť ani k Nemу prísť, ale že ma Duch Svätý evanjelom povolal, svojimi darmi osvetil,

v pravej viere posvätil a zachoval...“ Duch má oživujúcu silu, ktorá dáva život, povoláva, osvecuje a zachováva. Pán Ježiš jasne videl úlohu a poslanie Božieho Ducha a veľmi veľa o ďom hovoril (J 14; J 16). On je ten, ktorý oživuje tvoj duchovný život. Prináša nádej, silu, smerovanie a vedie do náručia Pána Ježiša Krista.

Kde Duch pôsobí, vidíme život. Život prichádzajúci do rodiny, do spoločenstva, do cirkvi, ba aj do spoločnosti. To, čo bolo mŕtve, je kriesené. Zobúdza sa k životu. Ako príroda na jar, keď vidíme zeleň na lúkach, kvety a lístie na stromoch. Tak by sme mohli obrazne charakterizovať pôsobenie Božieho Svätého Ducha. Prebúdzanie k životu a tvorenie nového života. Duch Svätý dáva život, to je základné konštatovanie. Preto cirkev nie je kultúrna inštitúcia, spolok, zhromaždenie, politická strana. Cirkev je spoločenstvo stratených, ktorí boli nájdení, mŕtvych, ktorí boli oživení pôsobením Ducha Svätého (Ef 2,1-10), ľudí bez nádeje, ktorí dostali dar v nádeji večného života. Cirkev je spoločenstvo tých, ktorí boli vzkriesení z duchovnej smrti životodarným pôsobením Božieho Ducha.

Preto je potrebné spoznávať osobu a úlohu Ducha Svätého v osobnom živote a v živote spoločenstva. Nebať sa otvárať život Jeho pôsobeniu, aj keď často pri Božom Duche platí, že „Vietor veje, kam chce: čuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide: tak je s každým, kto sa narodil z Ducha.“ Duch Svätý má svoje cesty a chodníčky, ale vždy chce viest' k oslavie Krista. Pán Ježiš o Ďom povedal v J 16,14: „On mňa oslávi, lebo z môjho vezme a bude zvestovať vám.“ Preto sa často bojíme Jeho pôsobenia, lebo On nekoná vždy šablónovito a podľa našich schém, predstáv. My by sme Ho tak radi zošnurovali a prikázali Mu ako má konáť a pôsobiť. Ale to nejde. To by už neboli Boh, ale bábka v našich rukách. Duch Svätý veje kam chce a ako chce, ale vždy za Kristom a ku Kristovi. Neoslavuje seba ani človeka. Vždy oslavuje len Pána Ježiša Krista.

Kiež aj toto číslo vám pomôže nanovo zatúžiť po Duche Svätom a spoznávať Jeho božskosť a majestátnosť. Kiež Boží Duch, milí čitatelia, oživí vo vás túžbu po Božích duchovných veciach a viedie vás hlbšie do náručia Pána Ježiša Krista. Kiež Svätodušné sviatky nájdu svoje stratené miesto a pozíciu v živote cirkvi a najmä nás, jednotlivcov.

Požehnané čítanie Bardejovského Prameňa v mene celého kolektívu, ktorý pripravoval toto číslo vám želá

Marián Kaňuch, farár

Symboly Ducha Svätého

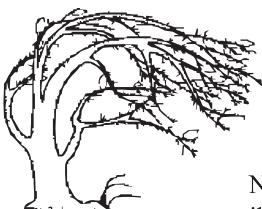
Ľudia majú radi symboly a obrazy. Radí vidíme niečo, čo je abstraktné, nejako graficky alebo inak vizuálne znázornené, aby sme si to lepšie vedeli predstaviť. Lepšie nám to pomáha uchopiť symboliku abstraktného. Človek vždy vyjadroval svoje túžby, predstavy aj graficky, výtvarne alebo pomocou rôznych symbolov. Platí to aj v kresťanstve. Obrazy, sochy, maľby, architektúra nás sprevádzajú neustále.

Osoba Ducha Svätého je zvláštnou osobou Svätej Trojice. Často tajomnou, najmenej preskúmanou. Neviditeľný Boh. Kresťania sa Ducha Svätého snažili uchopiť do rôznych symbolov, ktoré podľa nich vystihujú Jeho konanie a pôsobenie.

V tejto mojej úvahе sa chcem bližšie zaoberať symbolmi a obrazmi Ducha Svätého, ktoré poznáme v kresťanskej cirkvi.

Holubica – je to jeden z najznámejších a najsilnejších symbolov Božieho Ducha. Odkiaľ sa zbral symbol holubice ako stvárnenie konania Ducha Svätého? V evanjeliách máme príbeh o pokrstení Pána Ježiša Krista. Pri krste Ján Krstiteľ videl Ducha Svätého ako holubicu zostupovať na Pána Ježiša Krista. Ján 1,32-34 to opisuje nasledovne: „Ďalej svedčil Ján hovoriac: Videl som Ducha zostupovať z neba ako **holubicu** a spočinúť na ňom. A ja som Ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostúpiť Ducha a spočinúť na ňom, to je Ten, ktorý krstí Duchom Svätým. A ja som videl a svedčil, že On je Syn Boží!“ Odtiaľ sa pravdepodobne berie symbol Božieho Ducha vo forme holubice, ktorý sa bežne využíva v kresťanskej tradícii až do dnešných dní. Je to ako hovorí Miloš Klátik vo svoje Dogmatike viac-menej novozmluvný symbol. V Starej zmluve máva holubica iné významy. Preto dnes, keď vidíme znaky alebo logá mnohých kresťanských zborov, cirkvi, organizácií tak častým symbolom práve je práve holubica. Symbolizujúc pôsobenie a konanie Božieho Ducha ako toho, ktorý prináša život do cirkvi, spoločenstiev, a tiež do života každého kresťana.

Vietor – takisto jeden zo známych symbolov Ducha Svätého. Odkiaľ sa zbral? Konanie Ducha Svätého môžeme v určitom zmysle chápať ako pôsobenie vetra.

Nemôžeme ho zviazať. Nemôžeme m uprikázať, kde a kedy má viať. S akou silou a intenzitou má pôsobiť. Ako sa má správať v tomto svete. Vietor veje kam chce. Po ďalšie, gréčtina a hebrejčina majú tie isté pojmy pre Duch a vietor. Gréčtina používa slovo – „**pneuma**“ pneuma a hebrejčina zase používa slovo „**רוּחַ**“ ruach. Týmto slovami môžeme opísť konanie vetra aj ducha. Podobná hra so slovami vietor a duch je aj v evanjeliu podľa Jána, kde v 3. kapitole a 8. verši čítame: „Vietor veje, kam chce: čuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide: tak je s každým, kto sa narodil z Ducha.“ Tieto slová vystihujú konanie a pôsobenie Božieho

Ducha. Duch Boží veje ako chce. Ducha Svätého nevidíme, ale vnímame, cítimy Jeho konanie a pôsobenie. Keď vznikla kresťanská cirkev, tak v skutkoch apoštolských je to opísané nasledovne: Sk 2,2 „Tu zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli.“ Príchod Božieho Ducha sprevádzal akoby silný vietor. Symboly vetra a ducha sú často spájané.

Oheň – symbol ohňa je tiež znakom pôsobenia a prítomnosti Ducha Svätého. Oheň má však viacero významov. Stará zmluva často spája Božiu prítomnosť s ohňom. 2 M 3,2: „Vtedy sa mu zjavil Hospodinov aniel v ohnivom plameni zo stredu kra; keď sa pozrel, videl, že ker horel plameňom, ale nezhorel.“ Boh sa zjavil v ohni. V NZ je často symbolom a obrazom Božieho súdu. Mk 9,43: „Ak t'a zvádzas ruka, odtni si ju; lepšie ti o jednej ruke vojsť do života, než s oboma do pekla, do neuhasiteľného ohňa.“ Ale v Novej zmluve je tiež oheň spájaný s Duchom Svätým. Katolícky katechizmus píše: „oheň je symbolom pretvárajúcej sily pôsobenia Ducha Svätého.“ Oheň nás prepáli. Prečistí. Biblia nám potvrzuje spojenie Božieho Ducha a ohňa. Ján Krstiteľ vyslovil pamätné slová, keď povedal u Mt 3,11: „Ja vás krstím vodou na pokánie, ale Ten, ktorý prichádza za mnou, je mocnejší ako ja; nie som hoden niest' Mu sandále; On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom“. Veriaci budú krstení ohňom a Božím Duchom. Na Letnici boli apoštolovia naplnení Duchom Svätým, ktorý ako oheň zostúpil na nich. Sk 2,3-4: „I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich. A Duch Svätý naplnil všetkých, takže začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovorit.“ Prítomnosť Ducha Svätého symbolizovali malé ohňíky, ktoré sa zjavovali na hlavách učeníkov. Oheň a Duch Svätý spolu úzko súvisia. V našej evanjelickej bohoslužobnej tradícii počas svätodušných sviatkov máme v chránoch červené rúcho. Symbol ohňa. Života. Sily. Energie. Nadšenia. To práve v nás spôsobuje Boží Duch. Dáva silu. Dáva život. Zmocňuje nás ku odvážnym činom. Dáva nám správne slová do našich úst. Je našim radcom, pomocníkom, utešiteľom, obhajcom, učiteľom. Preto nemáme Ducha uháshať. Apoštol Pavol o tom napísal v 1 Tes 5,19: „Ducha neuhášejte!“ Oheň Božieho Ducha má horieť naplno v živote každého z nás.

Voda – patrí taktiež medzi známe symboly Ducha Svätého. Voda osviežuje, prečistuje, bez nej by sme nemohli žiť. Je základnou tekutinou pre náš život. Vodu a Božieho Ducha spája úžasná symbolika. Ján 7,38-39 píše: „Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa. A to povedal o Duche, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho; Duch

Sväty totiž ešte neboli (daní), pretože Ježiš neboli ešte oslávený.“ Prúdy vody potečú z tých, ktorí budú plní Božieho Ducha. Budú to tí, ktorí budú veriť v Pána Ježiša Krista ako Spasiteľa a Záchrancu. Títo ľudia budú požehnaním a prínosom pre tento svet. Už Stará zmluva o tom hovorí ústami proroka Izaiáša 44,1-3: „Teraz však počuj, sluha môj, Jákob, Izrael, ktorého som si vyvolil; takto vraví tvoj Tvorca, Hospodin, ktorý ťa formoval od života matky a pomáha ti: Neboj sa, sluha môj Jákob, Ješurún, ktorého som si vyvolil, lebo vylejem vody na smädnú pôdu a bystriny na suchú zem, vylejem svojho ducha na tvoje potomstvo a svoje požehnanie na tvoju mladú“. Izaiáš predpovedal dobu, keď bude vyliaty Boží Duch na túto zem. A to sa nám stalo na Letnici. Voda je tiež znamením Krstu svätého, ktorý je pre nás podľa Tít 3,5: „spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa svojho milosrdenstva, (a to) kúpeľom znovuzrodenia a obnovením skrze Ducha Svätého.“ Krst je „kúpeľom znovuzrodenia“ a obnova v Božom Duchu. Voda a Boží Duch úzko súvisia. Voda nám naznačuje a symbolizuje pôsobenie Božieho Ducha pri krste Svätom. Je jeho vonkajším znakom.

Olej – je známym znakom Ducha Svätého. Biblický slovník hovorí, že olej je znakom radosti zo spásy (Ž 45,8) a obrazom Ducha Svätého (1S 16,13). Jeho používanie máme sformulované v 2M 30,22-33. V dobách Starej zmluvy boli králi, proroci, kňazi pomazávaní olejom. Toto pomazanie symbolizovalo mi-

moriadne vybavenie danej osoby k vykonaniu určitého poslania (2 Kráľ 9,1-6), úlohy, ku ktorej nestačili prirodzené ľudské vlohy. Iz 61,1-3: „Duch Hospodina, Pána, spočíva na mne, pretože Hospodin ma pomazal. Poslal ma biednym hlásať radostnú zvest, zaviazať rany tým, ktorí sú skrúšeného srdca, vyhlásiť zajatým prepustenie na slobodu, uväzneným otvorenie žalára, vyhlásiť milostivý rok Hospodinov a deň pomsty nášho Boha, potešiť všetkých smútiacich, aby som mohol dať smútiacim Sionu veniec namiesto popola, olej radosti namiesto smútočného rúcha; chválospev namiesto malomyseľnosti; aby ich mohli nazvať dubmi spravodlivosti, ktoré vysadil Hospodin, aby sa oslávil“. Boh zmocňuje svojich pomazaných k úžasným činom. Olej často symbolizuje prítomnosť Božieho Ducha. Keď bol Dávid pomazaný za kráľa, 1S 16,13 o tom píše toto: „Vtedy Samuel vzal roh s olejom a pomazal ho v kruhu jeho bratov. I zostúpil Duch Hospodinov na Dávida a zostával na ňom od tohto dňa. Samuel vstal a odišiel do Rámy.“ Vidíme, ako Hospodinov Duch (môžeme Ho chápať ako Ducha Svätého) zostúpil pri pomazaní Dávida za kráľa.

Ruka – sa radí tiež medzi zaujímavé (možno menej známe) symboly Ducha Svätého. V NZ je viackrát aktom skladania rúk udeľovaný Duch Svätý. Keď prišli učenici Peter a Ján do Samárie, kde bolo zvestované slovo Božie, žil tam Šimon čarodejník, ktorý tiež chcel podobnú „moc“ ako mali učenici. Biblia Sk 8,17-19: „(Učenici) Kládli teda ruky na nich a oni prijali Ducha Svätého. Keď Šimon videl, že sa **Duch** Svätý

udeľuje kladením rúk apoštолов, priniesol im peniaze a prosil: Dajte aj mne takú moc, aby každý prijal Ducha Svätého, na koho položím ruky.“ Z textu vidíme, že v tomto prípade bol naozaj Duch Svätý udeľovaný skladaním rúk apoštолов. Tieto obrady, skladanie rúk máme v kresťanských cirkvách dodnes. Skladanie rúk je ešte spojené so slovom Božím, modlitbou. V našom evanjelickom prostredí sa využíva skladanie rúk najmä pri krste svätom, konfirmácií, rozrehrení pri spovedi, ordinácií nových farárov, uvádzaní služobníkov do cirkevnych funkcií.

Pečať – tento symbol nie je veľmi známy. Predsa sa niekedy pečať používa ako symbol Ducha Svätého. Zdôvodnenie pre tento symbol nachádzame v Biblia v Ef 1,13-14, kde sa píše: „V Ňom aj vy, keď ste počuli slovo pravdy - evanjelium o svojej spáshe - a uverili ste v Noho, boli ste spečatení zasľúbeným Duchom Svätým, ktorý je závdavkom nášho dedičstva, aby sme ako Jeho vlastní boli vykúpení na chválu Jeho slávy“. Duch Svätý potvrzuje a spečatuje to, čo Boh pre nás vykonal. Dáva tomu platnosť, potvrzuje Božie zasľúbenie pre nás. Podobne aj v 2 Kor 1,21-22 čítame: „Boh je Ten, ktorý nás upevňuje s vami pre Krista; On nás aj pomazal, On nás aj zapečatil a dal nám do sŕdc závdavok Ducha.“

Určite by sme mohli ešte rozprávať o iných symboloch, ktoré niektorí poznajú (oblak, prst...), ale tieto, o ktorých som písal, sú najčastejšie používané. Nech nám symboly pomáhajú viac uchopíť pôsobenie a konanie Božieho Ducha v našom živote ale aj v tomto svete.

Marián Kaňuch

Citáty o Duchu Svätom

Ludia: Skôr, než človek správne pochopí dielo Ducha Svätého, musí predovšetkým poznať Ducha Svätého. *Raymond H. Torrey*

Písmo Sväté: **Ján 14,26:** „Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomene vám všetko, čo som vám hovoril.“ **Ján 16,13:** „Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje; a bude vám zvestovať aj budúce veci.“ **R 8,26:** „A tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží, ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným.“ **R 8,14:** „Lebo všetci, ktorých Duch Boží vedie, sú synovia Boží.“ **1 K 3,16:** „Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás?“ **2 K 3,17:** „Ved' Pán je Duch, a kde Duch Pánov, tam sloboda.“

Predstavujeme vám...

V cykle predstavovaní funkcionárov nášho cirkevného zboru v tomto čísle sme sa rozhodli predstaviť novozvoleného kurátora v Bardejove, brata Mariána Šimu. Formou otázok a odpovedí vám chceme priblížiť jeho život.

1. Skúste sa na úvod trochu predstaviť.

Ak Pán Boh bude chcieť, tak v tomto roku dovrší 45 rokov svojho života. Mám ukončené úplné stredné odborné vzdelanie s maturitou na SEŠ v Bardejove. Po ukončení štúdia som desať rokov pracoval na JRD v Smilne ako THP pracovník. Po nežnej revolúcii som sa zamestnal v súkromnej firme v Bardejove ako robotník pri výrobe ochranných pracovných prostriedkov, kde som pracoval trinásť rokov. Pred štyrmi rokmi som si doplnil odborné vzdelanie jednoročným štúdiom na Strednej zdravotnej škole vo Svidníku a vstúpil som do služieb nášho zdravotníctva, kde pracujem až dodnes.

Som dvadsať jeden rokov ženatý. Z manželstva sa nám narodili tri deti. Bývame v Bardejove.

Veľmi rád počúvam hudbu rôznych žánrov, najradšej na živých koncertoch, veľmi rád relaxujem v prírode aktívnym oddychom, občas experimentujem s elektronickými obvodmi a rád čítam technickú literatúru.

2. Vieme, že máte aj zaujímavú prácu. Ako ste sa k nej dostali a ako ju vnímate. Čo vám dáva, prináša, berie...

Áno, máte pravdu, je to viac ako zaujímavá práca. Takmer tri roky som pracoval v NsP Sv. Jakuba v Bardejove a teraz druhý rok pracujem v Dome ošetrovateľskej starostlivosti v Zborove ako ošetrovateľ.

Prvá myšlienka o tom, že by som mohol vykonávať takúto prácu mi prebehla hlavou, keď vŕzne ochorel môj otec. Vtedy som bol častým návštěvníkom na neurologickom oddelení a videl som množstvo pacientov, ktorí sú odkázaní na pomoc iných ľudí. Vtedy som pochopil, ako ľahko sa z človeka vitálneho, plného energie, stále niečím zaneprázdeného, stane bytosť, ktorá si nedokáže sama zobrať ani pohár vody. Táto myšlienka vo mne postupne dozrievala, až som sa napokon rozhodol podať si žiadosť o prijatie do zamestnania v NsP v Bardejove a tak začala moja kariéra v zdravotníctve. Táto práca sa mi veľmi zapáčila a hned po prvých odpracovaných zmenách som si v duchu vyčítal, prečo som to neurobil už skôr. Pri tejto práci sa stretnete z rôznymi situáciami, občas aj zo smrťou. No aj to predsa patrí k životu. Každý človek má právo na dôstojný život, aj dôstojné umieranie. Ja pri svojej práci nerobím nič mimoriadne, iba sa snažím robiť iným to, čo by som chcel, aby aj mne robili niekedy, keď to budem potrebovať... Ak by niekto chcel robiť túto prácu s cieľom ohromného zárobku, tak je na veľkom omyle. Myslím si, že nik z nás nerobí túto prácu iba kvôli peniazom. Veľmi ľažko je opísané slovami pocity, keď po niekoľkotýždňovej terapii urobí pacient opäť samostatne niekoľko krokov, alebo zdvihne nevládnú ruku... To sú chvíle, ktoré sa nedajú vymeniť ani za všetky peniaze sveta!

3. Byť kurátorom je služba, námaha, ale aj výsada. Čo pre vás znamená kurátorstvo v našom cirkevnom zbere? Na čo, by ste sa vy chceli sústredit počas obdobia, keď budete kurátorom v našej matkocirkvi Bardejov?

Ak mám byť úprimný, nikdy som neuvažoval o práci

Predstavujeme vám...

presbytera a už vôbec nie o práci kurátora. No jedného dňa zrazu prišla ponuka kandidovať na miesto kurátora v našej matkocirkvi. Veľmi ma to prekvapilo a priznám sa aj trocha zaskočilo. Zvažoval som rôzne možnosti. No takéto ponuky neprihádzajú každý deň, a keďže považujem ponúknutú možnosť kandidovať za čest', rozhodol som sa ju prijať'.

S prácou kurátora sa zoznamujem postupne za pochodu. Táto práca je v prvom rade služba. Služba celému cirkevnému zboru, všetkým cirkevníkom. Treba tomu obetovať trochu svojho voľného času, na čo som samozrejme pripravený. Pri tejto práci by som chcel nadviazať na prácu svojich predchodcov a pracovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Nechcem byť iba nejakým príveskom na obtiaž, piatym kolesom na voze, ale aktívne pomáhať a zúčastňovať sa na riešení problémov, ktoré zo seba prináša každý deň.

4. Teraz je hlavným ďalším v našej matkocirkvi oprava kostola. Váš pohľad na opravu kostola s blížiacim sa výročím pamiatky posvätenia bardejovského chrámu.

História kostola Bardejovského evanjelického zboru je veľmi bohatá, tak ako aj história celého zboru. Naši praotcovia si vytrpeli veľmi mnoho skrivodlivosti. No aj napriek všetkým problémom a prenasledovaniu dokázali postaviť aj tento náš súčasný chrám Boží. Museli ho stavať mimo mesta, až za jeho hradbami. No dnes je dominantou mesta, nachádza sa v jeho strede.

Chrám Boží je domom modlitby, je miestom najvyššej piety a úcty, preto aj jeho priestory majú byť dôstojné a upravené. Je našou povinnosťou starať sa oň a zveľaďovať ho, zachovať ho aj pre ďalšie generácie, ktoré prídu po nás. Preto si myslím, že treba pokračovať v započatom diele a zo všetkých sôl sa snažiť dokončiť, čo sme začali. Aj keď finančne to nie je ľahká záležitosť, verím, že spoločnými silami všetkých cirkevníkov sa podarí zabezpečiť dostať prostriedkov na dokončenie započatého diela, aby sa pri jubilejnem výročí pamiatky posvätenia chrámu zaskvel v celej svojej nádhore a kráse.

5. Na čo sa treba podľa vás sústredit v našom cirkevnom zbere? (celkovo v zbere, v práci s ľudmi...)

Našou budúcnosťou a budúenosťou akéhokoľvek ľudského spoločenstva sú deti a mládež. Preto si myslím, že hlavný dôraz je treba klásiť na prácu s mládežou. Myslím si, že na každom kroku čiha množstvo pokušení a mladý nezrelý človek sa veľmi ľažko orientuje v tejto džungli. Mladý človek je ako voda, ktorá vždy tečie tam, kde je jej ľahšie preraziť. Samozrejme, popri práci s mládežou sa treba venovať aj iným vekovým kategóriám. V tejto oblasti je činnosť veľmi dobre rozvinutá a treba pokračovať v započatej práci (rodinné spoločenstvo, Ma-mi klub, senior klub, atď.). Rôzne evanjelizačné stretnutia organizované v minulosti určite neboli zbytočné a myslím si, že je potrebné pokračovať v týchto aktivitách aj v budúcnosti.

6. Ako sa pozerať na náš cirkevný zbor, ktorého ste členom?

Tak, ako som už povedal, tento zbor má veľmi bohatú história. Ja osobne som veľmi rád a som pyšný na to, že som evanjelik a člen tohto zboru. Moje „korene“ po oboch

Predstavujeme vám...

rodičoch siahajú veľmi hlboko do histórie tohto zboru. Tento zbor bol aktívny a čulý aj v čase totalitného prenasledovania, je tomu tak aj v súčasnosti a ja verím, že tomu bude tak aj ďalej a že svoju maličkou troškou k tomu prispejam aj ja osobne.

7. Kto vás v živote najviac ovplyvnil a čím?

Myslím, že to boli v prvom rade moji rodičia a starí rodičia. Ovplyvnili ma svojou výchovou a hlavne osobným príkladom.

8. Čo pre vás osobne znamená viera v Pána Boha?

Istotu! Istotu v tom, že aj keby ma všetci opustili, on ma neopustí a miluje ma takého aký som. On je so mnou stále, či bdiem, či spím alebo pracujem.

9. Toto číslo je venované Duchu Svätému. Osoba Ducha Svätého je často pre mnohých kresťanov tajomnou, až mystickou postavou. Čo pre vás znamená osobne Duch Svätý?

Pán Ježiš počas svojho pôsobenia na zemi povedal, že nám nechá radcu. A tým radcom je vlastne Duch Svätý. Prostredníctvom neho komunikuje Boh s nami. Nato, aby

Predstavujeme vám...

sme Ho dokázali vnímať musíme mať srdce čisté a úprimné. V hneve a zlobe to nefunguje. Hriech proti Duchu Svätému nebude nikomu odpustený.

10. Vieme, že radi píšete zaujímavé články na rôzne témy. Je to váš koniček? Záľuba? O čom píšete do nášho zborového časopisu?

Nepovedal by som, že je to koniček alebo záľuba. Proste to tak niekedy pride. Cítim potrebu niečo povedať, podeliť sa o svoj názor s inými, a tak vznikne nejaký članoček.

11. Váš odkaz čitateľom Bardejovského Prameňa?

Dúfam, že som svojimi príspevkami nikdy nikoho neurazil ani nerozhneval. Ak áno, tak sa mu teraz ospravedlňujem. Verím, že mi Pán Boh požehná dostatok síl, rozvahy a múdrosti pre napísanie ešte nejakého pekného príspevku a pre výkon služby kurátora v našej matkocirkvi.

Ďakujeme za rozhovor, a prajeme Vám Božie vedenie a múdrost vo Vašej rodine, práci a v službe, ktorú vykonávate pre Pána Boha.

Marián Kaňuch

Pane, prosíme, pomôž. Pane zmiluj sa...

Takéto vzduchy, prosby zaznievajú v malej skupinke modlitebníkov, ktorí sa každú nedelu po večerných službách Božích schádzajú v Auditóriu. Nemodlia sa len za seba, ale vždy za tých, čo pomoc Božiu najviac potrebujú. Prechádzajúce nedele boli zamerané na tých, čo podľahli alkoholu. Je to strašná pliaga. Evanjelický posol už niekoľko čísel venuje tejto problematike, ktorú otvoril emeritný biskup Ján Midriák. Na tento problém je zameraný aj časopis MoSt (2/2008), ktorý poznajú modlitebníci na celom Slovensku. Na str. 12 čítame: „Alkoholizmus je hriech ako každý iný. Ak sa chceme s ním vysporiadať, musíme k nemu pristupovať ako ku každému inému hriechu.“ Dostať sa zo závislosti na alkohole je vlastne bojovať so satanom. Je to boj ľažký a bez Bozej pomoci nezvládnuteľný. Preto sa tá naša malá modlitebná skupinka utieka k Hospodinovi a prosí za tých, ktorí nedokážu bez alkoholu žiť. Prosí za rodiny, za deti, ktoré vyrastajú v takom prostredí, že nevidia nič dobré. Prosí za konkrétnych ľudí, aby Pán Boh svoju milosťou zasiahol a pomohol. Tí, ktorí

prešli týmto peklom a dostali sa z toho, stali sa vernými nasledovateľmi Pána Ježiša Krista. Vydávajú svedectvá, že vlastnými silami by to nedokázali, ale že to bola Božia moc a sila, ktorá ich zachránila. Vtedy, keď ich ničil alkohol, iní sa za nich modlili a predkladali prosby Otcovi nebeskému. Oni to nevedeli. Teraz to už vedia a vyzývajú nás k pomoci svojimi modlitbami.

Každý z nás je vystavený hriechu. Svet má svoje lákadlá, pri ktorých sa cítime

prijemne a zabúdame, že raz za svoj prežitý život budeme stáť pred tvárou Najvyššieho. Ak nie je v našom živote na prvom mieste Pán Ježiš, je jasné, že dávame tam niekoho iného. Nenechajme tých, čo sa topia. Pomôžme im svojimi úprimnými modlitbami. Prosme nášho Otca ako Jeho deti. Pane náš, bud' pri nás. Vyslyš naše prosby. Pomôž tým, ktorí Tvoju pomoc potrebujú, zošli Duša Svätého do rodín a vylieč tých, ktorí podľahli alkoholu. Prosíme Ťa, zmiluj sa.

Z. Lukáčová

Zo spomienok na Bardejov

V uplynulých dňoch sa z Božej milosti dožil krásneho životného jubilea 89 rokov bývalý bardejovský kaplán a neskôr aj generálny biskup Pavel Uhorskai. Pri osobnej návštive Tomášoviach, okr. Lučenec, sme ho poprosili o príspevok do nášho časopisu zo spomienok na jeho kaplánske časy v Bardejove. Pripájame článok, ktorý sme od neho obdržali.

Po úspešnom ukončení bohosloveckej fakulty v Bratislave (1938-1942) som bol 29. 6. 1942 ordinovaný za pomocného kaplána k nemocnému farárovi Ľudovítovi Žarnovickému do Uhroveca, kde som nastúpil 1. 7. 1942. Prišiel som tam plný elánu, aj keď som neboli na sistematizovanom mieste. To znamená, že som nemal normálny plat, ale iba odmenu 100,- Kčs mesačne a byt so stravou na fare. Kázal som hned nasledujúcemu nedelu. Mal som pocit, že som svoju kázňou oslovil viacerých, hlavne mládež, čo sa odzrkadlilo zvýšenou návštevnosťou v Spoločenstve evanjelickej mládeže (SEM), doraste evanjelickej mládeže (DEM), a Nedelejnej škole evanjelickej mládeže (NšEM, dnešná detská besiedka). To mi urobilo veľkú radosť. Ale po dvoch mesiacoch som dostal od biskupa Západného dištriktu list, že ma zbor biskupov prekladá do Bardejova, ako kaplána na nemecko-maďarskú stanicu s platom administrátora 660,- Kčs mesačne. Bol som tým veľmi prekvapený. V Uhrovci sa mi páčilo, aj pán farár s rodinou boli so mnou spokojní. Farár išiel hned do Bratislavu, aby ma vyreklaľoval u biskupa Osuského, ale bezvýsledne. Tak som sa dostal do Bardejova v mesiaci september 1942. Hned na uvítanie mi farár Juraj Raáb pripravil dvojhodinovú prednášku o chybách kaplánov, o ich neprípravenosti, neochote a ďalších nedostatkoch. Môj mladický elán z Uhroveca bol trochu nalomený, ale veril som si, a hlavne Pánu Bohu. Druhá ľažkost bola, že som nemal zabezpečenú stravu, ani farárovci ma nechceli stravovať. Bol som z toho dosť nešťastný.

Prišla však nedela a ja som sa mal pripraviť na kázeň, ktorú som si pripravil písomne. Ponúkol som ju prečítať farárovi ako principálovi. Nepríhal ju s odôvodnením, že si ju vypočuje v kostole. Dnes môžem potvrdiť, že vďaka Pánu Bohu som úlohu kazateľa zvládol i keď som bol útlej postavy, dostal som odmenu od bohoslužobníkov vzácnym priatím a blahoželaním. Aj samotný pán farár v kancelárii vyslovil svoju spokojnosť a povedal mi, že sa o mňa postarájú aj bývaním a stravou. Prijal som túto ponuku s vďačnosťou. Tak som začal potom postupne pracovať.

Pracoval som rád v kancelárii, v Auditóriu s mládežou SEM, DEM, NšEM, na biblických hodinách s dospelými. Farár rád našu prácu s uspokojením sledoval, spolupracovali sme vzorne. Mal veľkú knižnicu krásnej a teologickej - odbornej literatúry. Ponúkol mi, že si môžem z jeho kníh vybrať a čítať, kol'ko chcem - čo som s vdákou prijal. Mládeži i dospelým som sa snažil biblické učenie podávať veľmi jednoducho, ale s plnou vážnosťou. 1. Kor. 3,16-17 „Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazi chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!“ Poukazoval som na zanedbávanie rodičov povinnosťou biblicky vychovávať deti. Spolu treba čítať bibliu, spievať nábožné piesne, modliť sa, vyznávať vieru, dávať príklad: „Nehanbiť sa za evanjelium Kristovo,

které je mocou Božou na spasenie každého veriaceho“ (Rim 1,16). Upozorňoval som na prvé slová Ježišove v evanjeliu Markovom uvádzanom v priamej reči: „Naplnil čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie činite a verte v evanjelium.“ (Mk 1,15) Do nedelejnej školy chodili deti i s rodičmi. V skupinkách sme si robili detské služby Božie s piesňami a deťom primeraným výkladom slova Božieho. S dospievajúcou mládežou sa výklad Božieho slova robil i s ukázkami zo života. Keďže to bolo v rokoch 1942 - 1944 v období Slovenského štátu, ktorý vznikol z vôle Hitlerovej a mal fašistickú náplň, upozorňoval som na to aj mládež. Keďže vtedy

Štátnej bezpečnosti (ŠtB) zisťovala a zatvárala do väzníc aj niektorých evanjelikov (napr. Žilinského farára F. Ruppeldta), na tieto moje informácie vtipkovali chlapci (R. Škára, V. Antony ...) slovami: „Povinnosť volá, čest' káže - Ilava hrozí.“

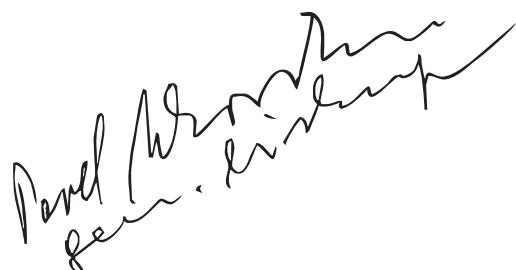
V roku 1943 1. pôstna nedela pripadala na 4. marca. To bol aj vyhlásený štátny sviatok vzniku Slovenského štátu. Farár túto nedelu dal kázať mne. Ani on nemal rád Slovenský štát. Na službách Božích som vybral piesne prislúchajúce na 1. pôstnu nedelu. Keď som vyšiel na kazateľňu, po úvodnej modlitbe som povedal: Dnes je štátny sviatok Slovenského štátu, ale keďže sme v kostole vypočujte si slová Božie (Mt 4, 1-11). Bohoslužobné zhromaždenie prijalo moju kázeň pokojne, vázne a nebolo z toho nič. Ani principál Raáb neboli nespokojní.

Dňom 31. 8. 1944 sa začalo Slovenské národné povstanie. Nemci po páre dňoch začali odzbrojovať slovenských vojakov a potom ich odvádzali do koncentračných táborov. Boje boli v okolí Banskej Bystrice, Nitry a Ružomberka. Jedno lietadlo bombardovalo aj Bardejov. Nijaké škody však nevznikli. Farár Raáb sa nasťahoval s rodinou do filie Zlaté. Mňa nechal v Bardejove. Do Bardejova prichádzal len v stredu, sobotu a nedelu. Ja som úradoval na fare v ostatné dni sám.

Začiatkom novembra 1944 mi farár oznámil, že sa už bliží vojna, že si ma neberie na zodpovednosť, aby som išiel domov. Tak som zbalil svoje veci a odcestoval. Domov som sa nedostal, len na Štrbu, kde bol môj brat náčelníkom stanice.

Taký bol koniec môjho účinkovania v Bardejove. S láskou na vás všetkých Bardejovčanov spomínajúci a s prianím Božieho požehnania pre všetky rodiny Bardejovského zboru

Pavel Uhorskai
generálny biskup vo výslužbe

Konferencia pre pracovníkov s mládežou

631 účastníkov z 10 cirkví zo 120 miest alebo dedín na Slovensku. Tak toto je štatistika tohtoročného KPM-ka, ktoré sa konalo od 3. do 6. apríla 2008 v Žiline. Úlohou konferencie je inšpirovať, trénovať a pomáhať vedúcim, ktorí vychovávajú ďalšiu generáciu nasledovníkov Krista v cirkvi. Pod vedením brata farára Mariána Kaňucha sa z nášho zboru na tejto konferencii zúčastnilo okolo 20 mládežníkov z Bardejova a Lukavice. Celý program od štvrtka večera do nedeleneho obeda bol veľmi zaujímavý a výborne pripravený. Témou Davea Pattyho a ostatných rečníkov boli zamerané na vystrojenie a rast vedúcich aj tímov. Semináre sa sústredili na tréning a na nadobúdanie praktických zručností. Osobné svedectvá niektorých rečníkov boli veľmi povzbudzujúce. Pri ich počúvaní sme si mohli uvedomiť Bohom ponúkanú lásku a milosť. Hudobné skupiny ako Timothy alebo Tretí deň sa starali o vedenie chvál. Príjemnú atmosféru vytvárali moderátori, ktorí nás často zabavili rôznymi aktivitami počas programu. Pre tých, ktorí chceli relaxovať, športom boli pripravené po obede miniturnaje. Potešujúca bola výhra bardejovského tímu vo futbale. Spoločné ranné stíšenia, večerné programy, ako aj dlhé nočné rozhovory nás ako tím ešte viac zbližovali. Na KPM-ku sme zažili ešte jednu príjemnú udalosť, a to podákovanie prípravného tímu KPM-ka ľuďom, ktorí začínajú v službe v zbere, a tiež tým, ktorí sú v tejto službe už niekoľko rokov. Toto ĎAKUJEM patrilo

všetkým, ktorí svoj čas venujú Bohu, a tiež iným ľuďom. Zároveň si z každej skupiny vybrali jedného reprezentanta, ktorého odmenili aj malou pozornosťou. Veľmi nás potešilo, keď si zo všetkých týchto ľudí vybrali práve Jarku G.B. z nášho zboru ako predstaviteľku dlhorocnej služby. Počas týchto troch dní sme mohli prežívať vzájomné povzbudenie a duchovný rast jednotlivcov ako aj celého tímu. Som rád, že pre nás neplatilo „bohatý súc núdzu trie“, ale práve naopak, že sme mohli prežiť dobrý čas s Bohom a aj navzájom medzi sebou.

Matúš

Škola pre pracovníkov s dorastom a mládežou

V našom zbere je veľa mladých ľudí, ktorí chcú kráčať za Bohom a slúžiť Mu. Často sme vnímali potrebu ich biblického vzdelenia a tréningu v oblasti mládežníckej služby. Už niekoľko rokov beží v Žiline tzv. ŠPM – Škola pre pracovníkov s mládežou, ktorú organizuje Tréningové centrum Kompas a SEM (Spoločenstvo evanjelickej mládeže). Viackrát nás ľudia odtiaľ volali, či by sa tejto ŠPM nechcel zúčastniť niekto z Bardejova. Akosi to nevyšlo, ale Boh mal pre nás pripravené iné veci. V nás bola túžba po takomto tréningu a Boh si to zariadiť tak, že to mohlo byť zrealizované nielen pre niekoľkých jednotlivcov ale pre celú skupinu mladých ľudí z Bardejova a okolia. Tak vznikla a aj sa zrealizovala myšlienka 8 mesačného kurzu vo forme sobotňajších stretnutí raz mesačne a jednej víkendovky. Vzhľadom na témy a kvalitných vyučujúcich sme sa tešili na požehnaný a naplnený čas. Sme Bohu vdăční za ľudí, ktorí nám takto slúžili – Jano Vecan, Mišo Findra, Peťo Michalčík, Kajo Verčimák, Maruška Kožlejová, Zac Shepperson a ďalší hostia. Témy stretnutí boli rozdelené

do troch častí - metódy štúdia Biblie, základné Biblické pravdy (Boh Otec, Syn a Duch Svätý, modlitba, milosť...) a praktické otázky mládežníckej služby (stratégia Kristovej služby - učenictvo, nápady pre stretnutia mládeží, skupiniek...) plus ďalšie témy podľa aktuálneho záujmu a potreby. Veľkým požehnaním bola pre nás aj spoločná víkendovka vo Veľkom Slavkove. Od piatku do nedele sme tam zažili super spoločenstvo, kde sa budovali a upevňovali vzťahy a taktiež sme si mohli prakticky skúšať množstvo vecí potrebných pre mládežnícku službu. Okrem vyučovania sme na našich stretnutiach zažívali aj dobrý a vzácny čas navzájom medzi nami. Nemôžem nespomenúť aj skvelú starostlivosť zo strany rodiny Petričovej a ďalších sestier z Mokroluhu, ktorí nám sobotu po sobote chystali fantastické obedy.

Veríme, že tieto stretnutia prinesú mnoho ovocia v našich životoch a životoch ľudí okolo nás. Vedľ príležitosti na službu je okolo nás všade kde sa len pozrieme...

Peter Kucharík

ČO NOVÉHO V AMERIKE ?

Idem do Ameriky! Táto veta na Slovensku znala v minulosti aj dnes v mnohých rodinách. Ideme do Ameriky – oznámili sme s manželkou aj v rodine nášho cirkevného zboru. Nás zámer nebol ani zárobok, ani emigrácia, ako to bolo v generácii našich otcov alebo dedov. Odchádzali sme na pozvanie našich spoluveriacich bratov a sestier vo viere v spoločného Pána a Spasiteľa.

DESTIN

Pozvanie prišlo z cirkevného zboru Destin, presnejšie od občianskeho združenia, ktoré pri z bore pracuje. Jeho zámerom je podporovať cirkevné zbyty v iných krajinách i v USA ku živému kresťanstvu. Radosť a požehnanie, ktoré vo svojom z bore prijímajú v blízkosti Pána Ježiša Krista chcú ponúkať a rozmnožiť aj v iných spoločenstvach. S týmto zámerom pripravujú už niekoľko rokov pracovné semináre pre vedúcich pracovníkov v cirkevných zboroch predovšetkým vo východnej Európe.

Mestečko Destin leží na juhu USA v štáte Florida. So svojimi viac ako 42 tisíc obyvateľmi je väčšie ako Bardejov. No na americké pomery ide o menšie mesto. Toto je jedna

z najvýraznejších skúseností pre našinca po príchode do Ameriky. Veľmi veľa vecí tam má iné rozmary, ako u nás. Chlapcov by oslovili veľké autá s veľmi silnými motormi. Ženy by možno hodnotili „kypre“ tvary mnohých premných Američanov, ktorí vďaka nedostatočnému pohybu a výdatnej strave majú nadváhu, ku ktorej asi pomaly spejeme aj my. Všetkých ohúria vysoké domy, ktoré na Slovensku ešte nemajú konkurenciu a na obrovské vzdialenosť si človek musí tiež dlho zvykať. Napríklad: "Ideme na výlet - iba tu, nedaleko", 3 hodiny cesty autom.

CIRKEVNÝ ZBOR

Cirkevný zbor s názvom Grace Lutheran Church bol založený asi pred 15 rokmi. V tom čase tu bola maličká filiálka nedalekého zboru vo Fort Waltone. Nakol'ko vedúci pracovníci vnímali rozvíjajúce sa mesto Destin ako veľkú misijnú výzvu, osamostatnili zbor s počtom 30 členov. V prostredí, kde prestupy zo zboru do zboru sú bežnou praxou a ľudia si vyberajú podľa životaschopnosti alebo podľa im vyhovujúceho spôsobu života zboru, zbor začal dosť rýchlo rásť. V súčasnosti sa k nemu hlási viac ako 600 stálych členov. Okrem nich do kostola chodí veľa tzv. „sfáhovavých vtákov“. Ide o obyvateľov mesta, ktorí prichádzajú do Destinu na niekoľko mesiacov a v čase najväčších horúčav zvyčajne najmä zo zdravotných dôvodov odchádzajú severnejšie ku svojim deťom alebo do pôvodných domovov.

Zbor začal rásť vďaka dynamickému životu. Otvorili svoje brány ľuďom a započúvali sa do ich potrieb. Ak chceli oslovíť rodiny s deťmi, mamičky, prispôsobili im priestory a program počas týždňa. V zborovom centre sa mamy

s deťmi stretajú niekoľkokrát v týždni. Čiastočne to nahradza naše škôlky, s tým rozdielom, že deti sú spolu kratšie a mamičky občas mávajú svoj vlastný program v z bore. Ak chceli oslovíť mladšiu generáciu, zaradili do služieb Božích aj novšie piesne a moderný hudobný prejav. Ak mali záujem o celé rodiny, poskytujú im príležitosť vzdelávať sa v skupine rodín, podobne, ako to robia aj v žen-ských študijných skupinkách.

Rôznorodé aktivity zvládajú aj vďaka tomu, že mnohé veci vykonávajú zborom zaplatení profesionálni pracovníci. Cirkevný zbor má dobré meno aj v rámci mesta. V spolupráci s obcou sa podieľa na charitatívnych zbierkach a pre ľudí z rôznych cirkví pripravuje voľne prístupné biblické štúdium.

CHURCHES ALIVE

Máte dojem, že niektoré veci v našom cirkevnom z bore sú pre nás Božím darom a požehnaním? Ak áno, nemali by sme si ich nechať len pre seba. Dary, ktoré od Pána Boha dostávame nemáme len pre seba ale aj pre blížnych. S touto myšlienkom vznikla organizácia Churches Alive. Pred niekoľkými rokmi sa pári jej členov vydalo do Estónska. Zažili tam niekoľko prekvapení. Na jednej strane prekvapujúce bolo počuť o ľažkom prenasledovaní cirkvi počas socializmu, na druhej strane prekvapujúce bolo vidieť, ako cirkevné zbyty v skromných podmienkach znova rastú. Vznikli prvé osobné vzťahy a túžba pomôcť kresťanom z bývalého sovietskeho bloku. Postupne do poľa záujmu pribudli ďalšie krajiny. Medzi nimi aj Slovensko.

Minulý rok Churches Alive významne podporilo konanie rodinnej konferencie na Slovensku. Tohto roku prejavili pokračujúci záujem o prácu rodinného spoločenstva, keď opäť prišli prednášať na seminár tohto spoločenstva v Ružomberku.

Jednou z foriem podpory je vyhľadávanie cirkevných zborov v USA, ktoré majú záujem o podporu cirkvi v našich krajinách. Cieľom je, aby vzťahy boli osobnejšie, podpora adresná. Výsledkom tejto snahy je partnerstvo, aké sme zažili v časti našej delegácie z Levíc. Levickí evanjelici boli v USA u svojho partnerského zboru, s ktorým sa stretávajú už tri roky.

Po prejavení záujmu zo strany členov nášho zboru, ktorí boli na rodinnej konferencii v Novej Ľubovni sme americkým partnerom poskytli našu adresu a základné údaje o z bore, aby sa pokúsili aj pre nás vyhľadať partnerský zbor. Informácie sme doplnili prezentáciou s obrázkami zo všetkých druhov práce, ktoré u nás robíme.

SEMINÁR

Súčasťou semináru bolo spoznávanie výsledkov Božej práce v hostujúcim zbere a prezentácia ich spôsobu života a štúdia Božieho slova. Cez víkend sme sa samozrejme zúčastnili služieb Božích. Bolo milé, akú pozornosť nám, hostom domáci prejavili už aj spôsobom nášho zapojenia do služieb Božích. V rámci modlitieb v prvej časti služieb sme sa modlili každý vo svojej rodnej reči (estónsky, slovensky, lotyšsky, rusky). Nebáli sa dať nám čítať Božie slovo v ich reči a snažili sa porozumieť nášmu cudzineckému prízvuku a iste trochu smiešnej výslovnosti. Symbolicky nás previedli po celom kostole s vlajkami v rukách, aby sme boli blízko všetkým ľuďom v kostole a boli tak výzvou pre ich príhovorné modlitby za Božiu prácu medzi nami. Nás hudobník Roman hral na klavíri spolu s ich kapelou a vyvrcholenie prišlo v druhej časti spoločenstva, keď sme spolu pristúpili k večeri Pánovej. Aj pri jej prisluhovaní niektorí z našich vypomáhali domácim farárom a presbyterom.

FLORIDA

Aká by to bola návšteva, keby sme nemohli vidieť aspoň trochu z Božej prírody. Je pravda, že príroda tam je dosť odlišná od našich krajov. Možno trochu jednotvárnejšia ako u nás, no všetkemu dominuje majestátnosť mory. Stojac na jeho brehu na snehobielom kremíkovom piesku človeku znejú v duši slová žalmistu „Hospodine, aké slávne je Tvoje meno po celej zemi.“ Pokoj a prázdninová pohoda na pláži vytvárajú atmosféru pohody. No keď sa dvihnú vlny, človek v pokore uzná, že sme len prach a popol. Ak je sila stvorenia taká veľkolepá ako ju predstavuje more, aká je potom sila samotného Stvoriteľa.

Všadeprítomné palmy a borovice s nesmierne dlhými ostňami tvorili zvláštny kolorit tohto prostredia. Stretnutie s delfínmami bolo pre nás milou skúsenosťou. Vraj už dlho nebolo na podobnom výlete vidno také veľké množstvo týchto morských cicavcov. Pán Boh pre nás pripravil zvláštnu živočíšnu parádu. Celý kŕdeľ delfínov niekoľko minút plával okolo nás, popod lod', vedľa lode a vďačne pózovali našim fotoaparátom a kamerám. Celkom sme moru odpustili, že bolo v ten deň trochu chladnejšie.

A čo ľudia? Neviem, či je to tým, že Florida má povest turistického oddychového štátu, ale vnímali sme tamojších obyvateľov ako ľudí veľmi pokojných, láskavých a ohľaduplných. V tejto časti USA sme nepočuli na cestách trúbiť autá ani vtedy, keď sa nedalo hned' a rýchlo pohnúť dopredu. Naopak, ak vznikol problém so zaraďením sa auta do prúdu, zápcha na ceste alebo niečo podobné, usmiali sa, posunkom

naznačili, že sa s nimi zaradit', alebo vycúvať a všetko bolo O.K. Pri našej, na ich pomery nezvyčajnej, pešej turistike po obytnej zóne nás všetci vodiči z aut, ale aj vonku stojaci a pracujúci obyvatelia, zdravili s povestným úsmievom na tvári. Milý pohľad, úsmev a pozdrav, aká malá investícia a ako veľa dokáže urobiť.

DOMOV, SLADKÝ DOMOV

Každý koláč sa raz preje, chlieb však chceme každý deň. A tak sme s vdäcou k Pánu Bohu za prežité dni a prijaté poučenie a povzbudenie do služby sadali po 8 dňoch do lietadla. Videli sme, že Pán Boh pracuje všade na svete rovnako – prostredníctvom svojho slova viedie ľudí k Ježišovi, Spasiteľovi. Prostredníctvom Ježiša Spasiteľa nás viedie ku nebeskému domovu. No kým tam prídeme, sprevádza nás mocou svojho Ducha po ceste viery a služby. Sme vdăční Pánu Bohu za túto skúsenosť. Možno nás v našom cirkevnom zbere priviedie k oznaniu, že aj my môžeme niektoré veci robiť ináč, lepšie. Tak ako to Pán Boh chce.

J. a A. Velebírovi

Božiu prítomnosť cítim aj v Taliansku

Priznávam, že ked' som pred dvoma rokmi odchádzala do dôchodku, myslala som si, že sa mi zrúti svet. Cítila som sa ešte plná síl a energie a musela som odísť. Ovládli ma pocity bezmocnosti a bezradnosti, cítila som, ako by ma zrádzalo všetko a všetci. Snažila som sa celú úzkosť zamknúť čo najhlbšie do svojho vnútra, no veľmi to nepomohlo. A vtedy mi prišla na um jedna známa múdrost: „Všetko zlé je na niečo dobré“, alebo „urob z tej nevýhody výhodu“.

Vedela som, že mnoho žien v mojom veku odchádza do zahraničia, že nachádzajú uplatnenie ako opatovateľky. Pozisťovala som všetky potrebné informácie a rozhodla som sa aj ja odísť preč. Dva mesiace po tomto rozhodnutí, už som bola na ceste do Talianska. Snažila som sa teda urobiť z nevýhody výhodu, spoznat' svet a pomôcť blížnemu v ťažkých chvíľach staroby. Bola v tom aj snaha pomôcť sebe a rodine po finančnej stránke.

O Taliansku som vedela, že je to prímorská juhoeurópska krajina, že je to kresťanská krajina, že v jej hlavnom meste sa nachádza Vatikán a hlava katolíckej cirkvi – pápež. Myslím, že ma to utvrdzovalo v správnosti môjho rozhodnutia. Ved' všetci poznáme vieru a oddanosť Bohu našich bratov katolíkov. Odísť tam, keď sú veriaci ľudia znamenalo pre mňa určité bezpečie a zázemie. V Taliansku ma privítala babička, o ktorú som sa mala starať. Volá sa Imelde. Prijala ma milo, aj keď moje jazykové znalosti boli veľmi biedne. Ona mala so mnou trpezlivosť a ja som mala veľkú snahu rozumieť si s ňou. Táto jej trpezlivosť a moja snaha naučiť sa rozprávať po taliansky, po necelých dvoch rokoch prináša svoje ovocie. Priznám sa, že ma hreje pri srdeci, keď ma babka pochváli za moju taliančinu, že už si so mnou celkom dobre rozumie. Musím však uznáť, že ja sama ešte stále nie som so sebou spokojná, že ešte stále mám čo na mojej konverzáции vylepšovať.

Nechcem, aby to vyzeralo zámerné, alebo úcelové, no po celý čas môjho pobytu modlila som sa k Pánu Bohu, aby mi pomohol prekonáť odlúčenosť od mojich blízkych, aby mi pomohol prekonáť všetky prekážky, s ktorými som sa musela boriť. Jeho prítomnosť som cítila na každom kroku a v každej chvíli. Bez Jeho pomoci nemohla by som písat' tieto riadky s takým optimizmom a pokojom. So svojimi kamarátkami, tiež Slovenkami, chodíme spolu do chrámu Božieho, ako inak, katolíckeho. Iný som tam nenašla. Nemávam tam až taký pocit cudzoty. Božiu prítomnosť cítim aj tam. Hlavne v podobe piesní, ktoré spieva spevokol. Sú to tie isté melódie, ako spievajú naše spevácke zbory a spevokoly. Musím však poznamenať, že ostatní ľudia v kostole sa do spevu nezapájajú, alebo sa zapájajú len zriedkavo. Ďalej sa tam čítajú biblické texty, ktorým začínam čím d'alej viac rozumieť. Často ich porovnávam so svojou Bibliou, pretože tieto texty sú vždy vytlačené na brožúrke spolu s miestnými oznamami.

V otázkach viery a vzťahu k Bohu sú Taliani veľkí formalisti. Ostalo v nich zároveň niečo z viery ich predkov uctievajúcich bohov na Olympe. V každej záhradke nájdete sochu. Bud' je to socha Amora, lebo alebo socha Madony, Kópia tej Madony, ktorá stojí v centrálnom mestskom parku. V mnohých záhradkách na priedomí je socha pátra Pia – mnícha známeho stigmami a vraj aj liečiteľskými schopnosťami.

Staršie ženy, rovesníčky mojej babky sa stretávajú pri spomínamej soche Madony. Prvýkrát som si myslala, že sa tam modlilevajú. Na moje veľké sklamanie si poklebetili a rozišli sa. Cez leto sme s babkou Imelde chodielevali

k Madone podvečer a modlievali sme sa. Pre mňa evanjeličku to bolo čosi neprirodené. No spomenula som si, že nás Pán a Boh je všadeprítomný. Teda aj v nádhernom a tichom prostredí parku. Prečo by som sa teda nemohla modlit' k svojmu Milostivému Otcovovi aj tam? Ved' je to On, ktorý nám ukazuje cestu ak Ho prosíme a pomáha v každej etape nášho života. On nám dáva pocit bezpečia a dodáva síl, aby nás život bol užitočný a zmysluplný. Ved' Pán Ježiš sa k nám prihovára: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené.“ (Luk. 11,9)

A. Adamuščinová

Biblické hodiny – posilnenie našej viery

„Môžem sa s vami porozprávať o živote?“ „Čo si myslíte, kam speje tento svet?“ „Vezmite si túto knižočku, prečítajte si ju“ Také a podobné otázky každý iste zažil, keď nás na ulici alebo pri dverách bytu oslovia dvojica a prejavila ochotu viesť rozhovor. My máme najviac skúsenosti s Jehovovými svedkami. Lenže nové sekty a náboženstva sa šíria ohromnou rýchlosťou, ba sú už aj zaregistrované (Bahaizmus, Mormóni). K ich registrácii určite prispeli mnohí kresťania, keď zbierali potrebných 20.000 podpisov.) Taktô nebadane vchádzajú k nám. Sú ukáznení, slušne oblečení a darí sa im. Získavajú dôveru ľudí práve tým, že sú spokojní, odsudzujú násilie, ktoré sa u nás viac a viac rozráha. A práve tu je to nebezpečie. Na tieto fakty boli zamerané biblické hodiny celý rok, ktoré pripravoval brat farár Kaňuch. Boli sme oboznámení s Jehovovými svedkami, Mormónmi, Budhuizmom, Bahaizmom, Hare

Krišna a Islamom. Neuveriteľné, že Hare Krišna má svoje osadenstvo na východe Slovenska (Abranovce pri Prešove). Biblické hodiny – pozvanie pre každého, pre bratov a sestry z celého cirkevného zboru, bolo pozvanie k posilneniu viery, pozvanie na stretnutie s Pánom Ježišom prostredníctvom Božieho slova. Bolo to veľmi dobre pripravené, pre uši aj oči (audiovizuálne) Bolo dosť voľných miest. Mnohí neprijali pozvanie. Tí, čo chodili boli odmenení Božím uistením: „A nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia (Sk 4,12)“ Žalmista v 12. žalme vo veršoch 7-8 umocňuje našu vieri: „Hospodinove slová sú čisté slová, sú striebrom taveným vo forme na zemi sedemkrát prečisteným. Ty, Hospodine, zachováš ich...“ Veríme Ti Pane.

Z. Lukáčová

50. výročie konfirmácie - „Zlatá konfirmácia“

Je nedel'a, 27. apríl 1958. V chráme sa rozozvučali zvony. Celé kresťanské zhromaždenie stalo a s úžasom pozorovalo príchod mladých chlapcov a dievčat, ktorí sa odetí v novom šate chystali potvrdiť svoju krstnú zmluvu.

Je nedel'a, 27. apríl 2008. V chráme Božom v Bardejove sa opäť rozozvučali zvony. Celé kresťanské zhromaždenie stalo a s úžasom očakávali na tých istých ľudí, ktorí pred päťdesiatimi rokmi presne v takomto čase potvrdili svoju krstnú zmluvu.

Zlatá konfirmácia. Toto je názov slávnosti, ktorá sa po prvýkrát konala aj v našom zbere v Bardejove. Zúčastnilo sa jej 33 „jubilantov“. Súčasné číslo je o niečo nižšie, ako bolo v minulosti. Vtedy dôstojný brat farár Ján Mišák viedol ku oltáru 55 mladých ľudí. Avšak Pán života a smrti si k sebe povolal deviatich z nás. Ďalší siedmi, ktorí veľmi chceli prežívať radosť spolu s nami, sa slávnosti zúčastniť nemohli, pretože ich zdravotný stav im to nedovolil.

Služby Božie mali slávnostný charakter. Každý zúčastnený dostal rozpomienku s požehnaním pri oltári. Báseň „Konfirmandom“, ktorej autorom je brat farár Ján Mišák, bola prednesená jeho synom Jánom Mišákom mladším. Viem, že nejednému z nás sa tisli slzy do očí

a návrat k spomienkam bol veľmi dojímavý. Bolo nám veľkou vzácnosťou, keď sa brat farár Mišák prehovoril ku všetkým nám – „zlatým konfirmandom“. Bola prislúžená aj Večera Pánova. A to nie len jubilantom, ale aj ich príbuzným. Celú slávnosť sprevádzal spevácky zbor Zachariáša Zarewutia, ktorý ju zároveň veľmi spríjemnil. Po slávnosti sme sa presunuli do Auditória, kde na nás čakalo bohaté a chutné občerstvenie.

A tak dovoľte mi aj takou cestou ešte raz v mene všetkých zúčastnených pod'akováť v prvom rade Pánu Bohu, že nám doprial dožiť sa tejto slávnosti a uskutočniť ju. Moje pod'akovanie patrí aj bratovi farárovi Velebírovi s manželkou, bratovi Jánovi Mišákovi ml. za recitáciu, bratovi farárovi Mišákovi za príhovor a speváckemu zboru Zachariáša Zarewutia. Ďakujeme aj bratovi dozorcovi V. Antonymu, ktorý nás prekvapil a naše stretnutie obohatil prostredníctvom historických fotografií z konfirmácie a jeho bratovi L. Antonymu za fotografovanie. A v neposlednom rade, d'akujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave celej tejto slávnosti od začiatku až do konca. Nech Pán Boh požehná všetkých Jeho verných.

IŠ

misia - vizia - vinbarg

Čo vidím...?

Vidím horúce, čo bolo vlažné, až studené.
 Vidím svetlo, kde bolo šero, ba až tma.
 Vidím nový život, kde smrť bola doma, kde mala svoj stan.
 Vidím srdcia pokorné, kde kameň tvrdý vládol,
 vidím lásku, bratstvo, kde tieň a súmrak padol.
 Vidím radosť, kde stratil sa smútok a beznádej.
 Vidím chlieb voňavý, čo zahnal hlad duši.
 Vidím sol zeme, tá velmi dobre chuti.
 Vidím vodu živú, čo napája nám pery,
 vidím tváre ľudí, plné Božej nehy.
 Vidím rásť plody v zelenom listí schované,
 vidím ich, sú zrelé a voňavé.
Čo vidíš ty...?

„Sídliško Vinbarg,, Čo vidíš, alebo čo si predstavíš, keď počuješ toto krátke slovné spojenie. Dám niekoľko možných príkladov: betónová džungľa; bardejovská Petržalka; „jeleňa hora,, ; miesto rozpadnutých rodín; miesto pre anonymnú existenciu v betónovom labirinte; miesto neporiadku a nezáujmu; miesto kde by som nechcel bývať...! Čo vidíš ty? Možno práve to, čo som napísal. Ale chcem ti povedať, že to tak nemusí byť.

Aj sídlisko plné tvrdého, šedého betónu, plné neporiadku a rozvrátených vzťahov, sa môže zmeniť na celkom pokojný, príjemný a farebný domov. Nás domov. Domov predsa nie sú len bytovky, byty a predmety, ale hlavne naše vzťahy. Milujúce a obetavé vzťahy v rodinách, láskavé vzťahy s priateľmi, susedmi a to tvorí ten naozajstný domov. Ako však tieto vzťahy, ten naozajstný domov vybudovať? Mám jeden overený a vyskúšaný recept. Vlastne nie recept, ale osobu. Lebo najlepším architektom v plánovaní a budovaní našich vzťahov je Ježiš Kristus. On však nie je len architekt, On je aj základ stavby, je aj maltou ktorá spája jednotlivé tehly stavby a je aj murárom ktorý má moc a schopnosť tento dom postaviť. A nie sú to len slová, ved' súčasťou tejto Ježišovej stavby boli aj prvé evanjelické služby Božie na Vinbargu, v chráme Grécko-katolíckej cirkvi, v priestoroch základnej školy. Na Kvetnú nedeľu 16. marca 2008, sa na tieto Služby Božie zišlo približne 160 ľudí, čo pokladám za veľké Božie požehnanie. Je to naozaj Jeho stavba a Jeho dielo. Ved' už len to, že veriaci z Grécko-katolíckej cirkvi nám vyšli v ústrety, je dôkazom Pánovej prítomnosti. Pár slov od zúčastnených, po skončení bohoslužieb. Na otázku - Aké máte pocity, aké dojmy, po skončení tejto bohoslužby? - odpovedali takto:

(niektoré odpovede boli skrátené, alebo parafrázované)

Mária Schaderová: Perfektné! (smiech) Super! Prišlo dosť ľudí, program bol perfektný a Pán Boh bol medzi nami. Vládla tu veľmi dobrá atmosféra a bolo tu cítiť prítomnosť Duha Božieho.

Helena Grešová (sestra z Grécko-katolíckej cirkvi; babka Mareka Hrivňáka z Lukavice): V celku, dobré. Pekné to bolo, veľmi pekné. Hlavne to kázanie (kázať brat farár Velebír) bolo veľmi dobré a podobné kázaniu nášho pána farára Luba Nováka (grécko-katolícky knyaz na Vinbargu).

Kamil Schader (prvý krát hral na gitaru na Službách Božích a to práve na prvých Službách Božích na Vinbargu): Z dnešného stretnutia som mal dobrý, až výborný pocit. Som rád, že som mohol hrať na gitaru doprevádzat spev piesní. Mal som veľkú trému, ale nakoniec to dopadlo celkom dobre. Budem rád, ak takéto stretnutia na Vinbargu budú pokračovať a samozrejme sa rád zapojím do prípravy týchto stretnutí.

p. Kozáková (sestra z grécko-katolíckej cirkvi; kostolníčka): Tak ma to uchvátilo, až mi vošli slzy do očí. Som dojatá a veľmi, veľmi sa mi to páčilo a povzbudilo ma to. Myšlím si, že každý kresťan by sa mal kajať a čím skôr to urobi, tým lepšie. Lepšie pre neho samého, jeho rodinu a celé okolie v ktorom žije. Prajeme vám evanjelikom, aby na bohoslužby prichádzalo čím viac ľudí a aby sme spolu vytvárali jeden celok. Aby sme medzi sebou nerobili rozdiely podľa cirkevnej príslušnosti, ale aby sme spolu nadobúdali veľké skúsenosti v živote s Pánom Ježišom.

Tieto slová, povedali ľudia tesne po skončení Služieb Božích. Mne osobne to veľmi potešilo a verím, že tieto prvé služby Božie na Vinbargu, neboli aj zároveň poslednými. Ved' podľa toho čo som od ľudí počul hned po skončení, ale aj potom neskôr pri rozhovoroch usudzujem, že mnogí „vinbargčania,,

by prijali možnosť aj pravidelných, týždenných služieb Božích na Vinbargu. Ved' to je aj úplne v súlade s Ježišovým vyslaním zvestovať aktívne evanjelium. U Matúša v 28,19-20 Ježiš vráví: Chodťte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy ... a učte ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.

Toto je viac ako výzva, to je príkaz od Pána, aby sme nečakali na ľudí kedy sami od seba prídu! To je príkaz k aktivite, nie k pasívemu čakaniu. Cirkev musí ísť medzi ľudí, musí ísť tam kde ľudia bývalú a kde prežívajú svoj bežný život. Cirkev, čiže my veriaci v Pána Ježiša Krista, musíme však byť aj učeníkmi čo aj žijú to, čo veria a vyznávajú. Misia musí začať v tvojom srdci a v tvojom živote, v mojom srdci a v mojom živote!

Ale kde pokračovať v misii, kde začať zvestovať evanjelium. Pán nás posielal do celého sveta, ale určite nechcete aby sme zabúdali na naše celkom blízke okolie. Na našu rodinu, našich susedov, priateľov a známych.

Ba bolo by to nenormálne a pokrytiecké, keby sme chodili zvestovať evanjelium do sveta, ale v svojom bydlisku, v svojej rodine, by sme žili ako keby Boha nebolo. Tam kde žijeme, máme tak mnoho príležitostí svedčiť o živom Pánovi. Každý deň v našom živote, môže byť životom misionára a učeníka Ježiša Krista. Len zostaňme verní a poslušní Božiemu Slovu.

Na sídlisku Vinbarg je približne 1400 bytov a v kartotéke cirkevného zboru evidujeme približne 170 rodín v ktorých žijú ľudia, ktorí sa viac alebo menej hlásia k Evanjelickej cirkvi. Je to naozaj dosť veľký počet ľudí. Je to veľké misijné pole pre nás cirkevný zbor. Myslím si že cielová skupina našej misie v Bardejove je jasná a v mestskom prostredí to platí zvlášť. Najviac ľudí ktorých máme a chceme osloviť, žije na sídliskách.

Určite sa to netýka len Vinbargu, ale aj ostatných sídlisk mesta. Boh je kreatívny a chce, aby sme aj my, Jeho učenici, boli kreatívni pri zvestovaní evanjelia. Chce, aby sme hľadali nové spôsoby, nové chodníčky, ako sa priblížiť ľuďom v ich rýchлом, často stresovom živote. Nie je to vôbec ľahká úloha, je to beh na dlhé trate.

Je to zápas o záchrannu ľudí...

27. apríla 2008, sme privítali na netradičných službách Božích na Vinbargu J. Petra s manželkou. Pricestovali z Obišoviec, aby nám brat farár zvestoval Božie Slovo na tému: Ak neuvidím, neuverím.

Ako často sa podobáme na neveriacoho Tomáša! To veľmi známe slovné spojenie, by sme mohli ľahko a oprávnene zameniť za slová: neveriaci Jozef; neveriaci Fero; neveriaci Anna; neveriaci Dušan...

Môžeme však povedať: ale ved' ja verím v Boha! Áno, veľa ľudí verí v Boha, verí že Boh je - existuje, ale už veľmi málo ľudí verí v Jeho moc. Veľmi málo ľudí verí, že Boh môže zmeniť ich život, alebo život niekoho v ich okolí. Viera, ktorá verí len tomu, že Boh je - existuje, vlastne nie je vierou v zmysle posolstva Biblie. Je to len suché konštatovanie bez presvedčenia, bez osobného Božieho dotyku, bez dôvery že Boh je milujúcim Pánom môjho života. Je to viera bez Ducha Svätého. Viera musí byť dôverou, ak nás má zachrániť! (vid.). Podobenstvo o desiatich pannach).

Všetky tieto napísané slová nechcú byť len informáciou o tom, čo sa na Vinbargu deje, alebo sa bude diať, ale predovšetkým chcú byť pozvánkou, alebo výzvou k aktívnej účasti na budovaní stavby Pána Ježiša. Ako sa môžete zapojiť, ako byť užitočným v tejto stavbe? Nuž každý máme nejaké obdarovania, jeden vie pekne spievať, iný hrať na hudobný nástroj a zase niekto rád slúži deťom. Ale aj vaša pravidelná účasť na službách Božích je veľkou službou spoločenstvu cirkvi. Dám pári príkladov, ako a v čom

potrebujeme Vašu pomoc:

Potrebuje kantora/-ku, ktorý by hral na službách Božích na Vinbargu.

Ak vieš hrať na nejaký hudobný nástroj, alebo spievať, v piatok večer o 19:30 h v Auditóriu nacvičuje hudobná skupina, ktorá bude hrať a spievať na Vinbargu a nie len tam...

Ak máš rád deti – dorastencov, môžeš sa zapojiť do prípravy AhoJ-Klubov na Vinbargu.

Môžeš sa zapojiť do spoločenstva RoS (malé spoločenstvo 5-10 ľudí, ktorí sa stretávajú pravidelne každý týždeň k modlitbám a k štúdiu Biblie)

Môžeš čítať biblické texty v rámci služieb Božích na Vinbargu.

Môžeš sa zapojiť pri roznášaní pozvánok na rôzne stretnutia na Vinbargu.

A určite v nie poslednom rade sa môžeš pravidelne modliť za svojich susedov a za misijnú prácu na Vinbargu

To určite nie je všetko čo treba robiť a možno práve Ty prídeš s novým nápadom, ako slúžiť v cirkvi...

info: 0902 719 324; alebo osobne na farskom úrade v Bardejove.

V misijnnej práci na Vinbargu budeme pokračovať, ak Boh požehná a dovolí:

ahoJ-Klub - v Nedeli o 13:00 h, pravidelné stretnutie detí v triede VII.ZŠ na Vinbargu (bočný vchod)

M.H. + J.R.

Ku dňu matiek

Milé naše mamky. Pred vaším sviatkom sme urobili anketu medzi deťmi na niektorých základných školách. Tu sú niektoré odpovede.

Sú bud' jedinečné alebo zastupujú mnohé ďalšie podobné. Potešte sa, ak je vám to milé, usmejte sa. Pouvažujte, akú odpoveď by ste chceli počuť, čo by odpovedalo vaše dieťa. A nech je to pre nás všetkých – mamky, deti, otcov, rodiny – príležitosť volať k Bohu s prosbou o ten život a tie vzťahy, ktoré ponúka On a ktorými nám všetkým chce dať hojnoscť, radosť a pokoj.

Z.V.

Mama rada spomína:
Že som bola zlaté dieťa. J.Š.

Na dobré časy. T.K.

Ked' som bola malá, skryla som sa ku kamarátke a ona ma hľadala celú hodinu. Ked' sa už vracala domov, našla ma ako sa hádam s tou kamarátkou. L.M.

Ked' som bol malý, lebo som bol veľmi dobrý. R.K.

Na moju rozbitú hlavu. P.Č.

Na „srandovné“ filmy. M.H.

Na naše narodenie. S.K.

Ideálny dar pre moju mamu:

Keby som ju poslúchala. S.F., M.F.

Ked' povysávam. M.P.

Je ked' sme s „bráškom“ normálni. V.R.

Šperk alebo niečo, čo sa jej zíde a pomôže jej to. K.P.

Keby prišli na jej účet peniaze od manžela ...

Niečo jej vyrobím sama a kvietok a ... J.Š.

Diamantový náhrdelník. Š.H.

Varecha. A.I., D.I.

Aby sme dostávali dom. Š.M.

Aby sme sa nehádali a nekričali po sebe so sestrami. M.K.

Samé jednotky v žiackej knižke. S.V.

Pochválila ma za:

Za to, že jej konečne pomáham. A.T.

Ked' som dal gól na futbalovom zápase. J.G.

Ked' dostanem dobrú známku, alebo urobím nejaký dobrý skutok. S.F.

Ked' je poriadok v detskej izbe. J.H.

Úprimnosť. L.Š.

Aj za maličkosti. L.K.

Za to, že som dostala dobrú známku z predmetu, ktorý mi veľmi nejde. P.K.

Máme radi, ked' upěcie alebo uvarí:

Moju chutnú oblúbenú žemľovku. D.P.

Moje oblúbené pirohy. J.Š.

Moju oblúbenú krupicu. A.T.

Puding s piškotami a ovocím. M.F.

Môj oblúbený „salkový“ koláč. S.F.

Urobí „čínu“ alebo nejaký dobrý šalát. L.Š.

Môj oblúbený ryžový nákyp a rezeň. K.P.

Uvarí tie výborné halušky so smotanou. L.K.

Koláče, torty. T.G.

Hranolky, langoše. D.Š.

Koláč čerešňový. Š.M.

Urobím jej radosť, ked':

Sama od seba upracem. L.Š.

Pokosím trávnik. J.G.

Ked' niečo urobím bez jej príkazu. M.F.

Neštrem svojimi poznámkami okolie. L.P.

Ked' jej pomôžem urobiť koláč, poupratovať, pomôcť v záhrade, ked' ju nezlostím, ked' jej dám pusu a pod. E.H.

Ked' jej pomôžem s niečím tăžkým, s čím si nevie sama poradiť. M.H.

Ked' nebijem brata ...

Dostanem dobrú známku. M.P. ...

Nemusela by:

Zakazovať mi motorku. S.G.

Sa do mňa starat'. T.K.

Na mňa kričať pre maličkosti. V.V.

Byť až taká dobrá. A.T.

Kričať. M.B. ...

Podozrievať ma, ked' sa niečo stane. J.H.

Tažko pracovať. F.H.

Fajčiť. S.F.

Hnevati sa. Z.N. ...

Smiať sa zo mňa, ked' poviem nejakú hlúpost'. M.P.

Varit fazuľovú polievku. L.H.

Ma strápňovať pred kamarátmi. M.K.

Tol'ko jest'. T.B.

Na mojej mame sa mi páči:

Že mi robí jedlo, ked' sa mi nechce. E.Š.

Ked' ide na svadbu. L.T.

Ked' má dobrú náladu a nie je unavená z roboty. V.S.

Moja mama je super vo všetkom. M.M.

Jej ohľaduplnosť. V. P.

Že ked' sa niečo stane, pochopí ma. P.S.

Jej úsmev, vlasy a drobné maličkosti. L.K.

Že je ku mne milá. M.N.

Že to s nami vydrží. R. K.

Smeje sa/ smiala sa, ked':

Moja sestra niečo zapotila (a riadne). J.B.

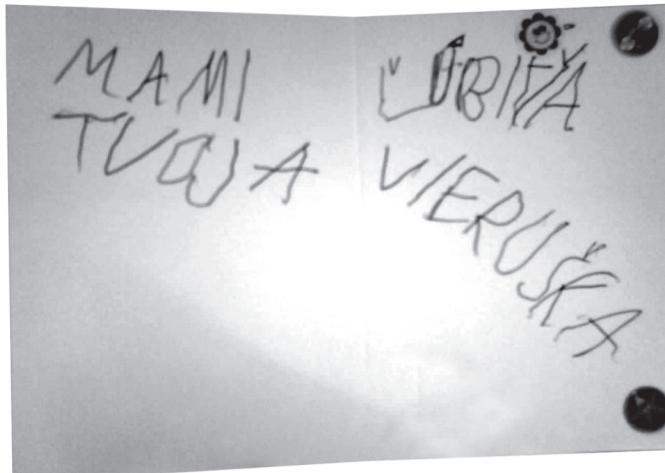
Ked' jej rozprávam vtipy. M.P.

Je šťastná. D.P.

Ked' urobím nejakú blbost'. M.H.

Ked' som skomolil slovo pódium na plódium. Š.H.

Som zaradom opakoval, ak ma niekto nahneval: Povokuješ? (mal som tri roky). S.V.

Hnevá sa, keď:

Dostanem zlú známku alebo keď si neupracem izbu. L.K.
Ma musí viackrát napovedať a pripomínať mi nejakú vec.
K.P.

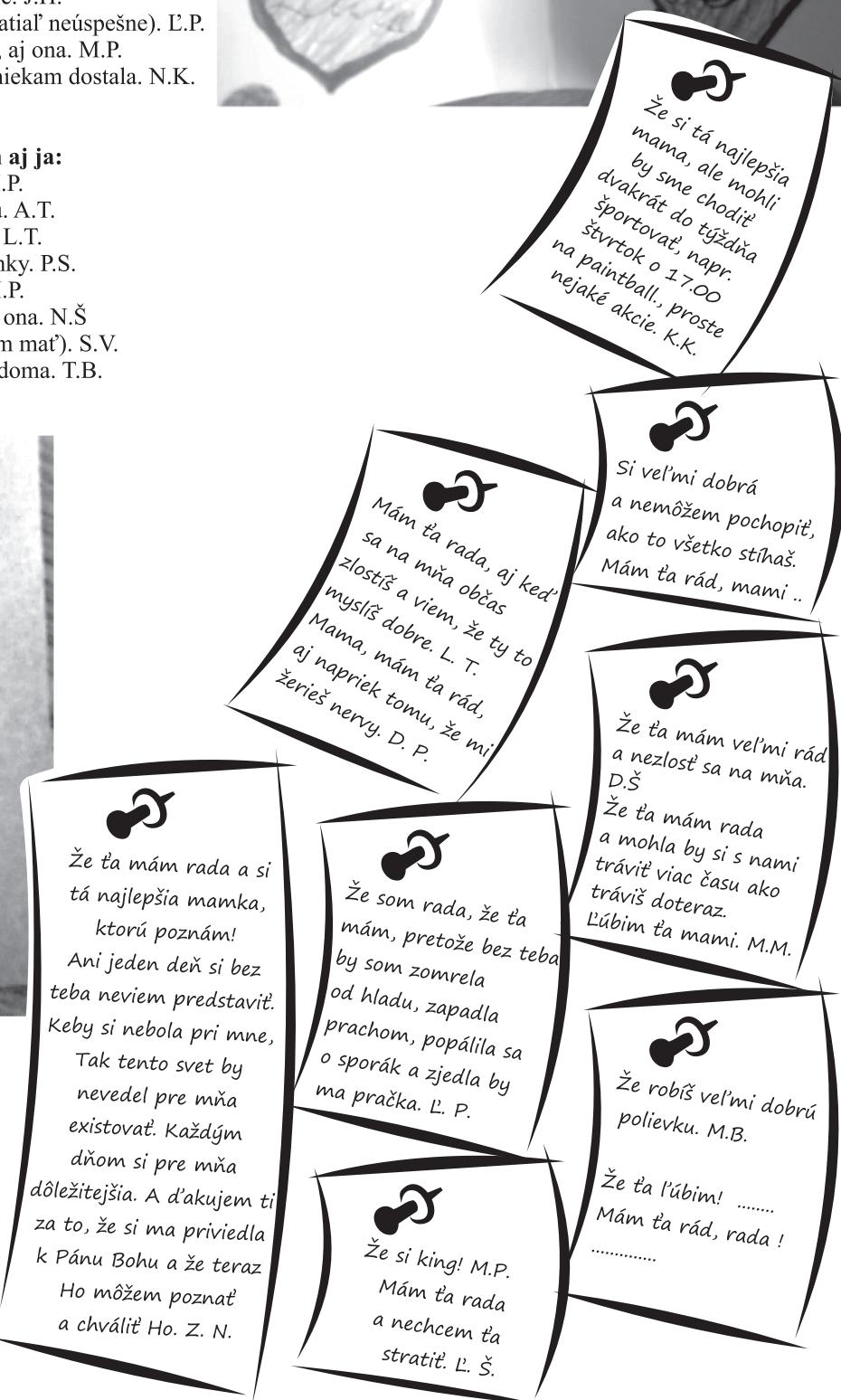
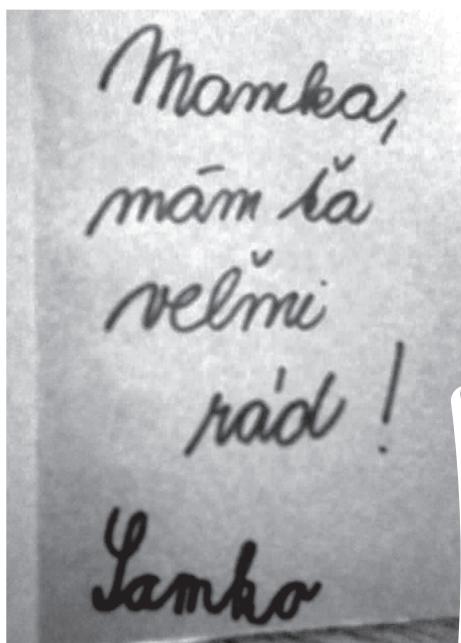
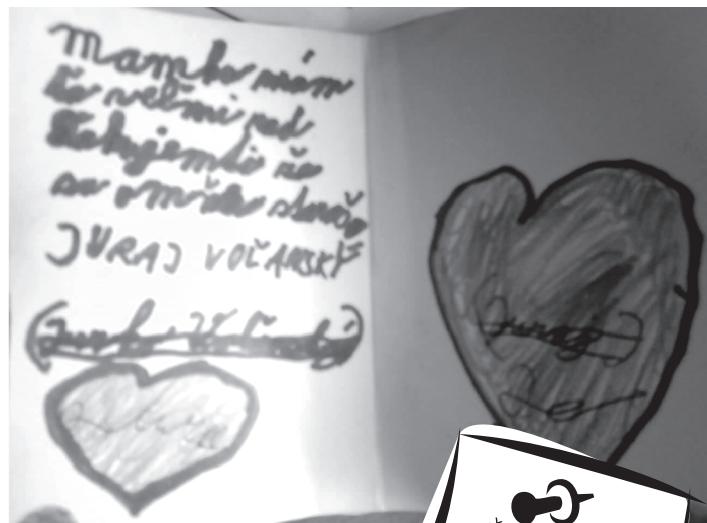
Je „bordel“ a nie je naukladané v kozube. V.P.
Keď loptou lámem kvety na záhradke...

Je pre ňu dôležité:

Vymyslieť pre mňa trest, keď spravím niečo zlé. V.V.
Že spravím, to, čo chce, aj keď sa mi nechce. J.Š.
Poriadok, všetci pri stole. J.H.
Vychovať z nás civilizovaných ľudí (zatial neúspešne). Ľ.P.
Aby sme sa všetci mali dobre, aj ona. M.P.
Aby som sa dobre učila, aby som sa niekom dostala. N.K.
Rodina. D.Š.

Tak ako mama, chcem aj ja:

Zarábať peniaze. M.P.
Byť dobrý ku každému. A.T.
Pieť punčový koláč. L.T.
Variť také „fajné“ palacinky. P.S.
Mat' svoje práva. M.P.
Byť milá a starostlivá ako ona. N.Š
Lúbiť svoje deti (až raz budem mat'). S.V.
Nechodiť do školy, ale byť doma. T.B.

Mamka, ako si to dokázala?

Každoročný Deň matiek je pre mňa znásobený spomínaním na mojich rodičov. Mama v súvislosti so sviatkom matiek a otec s dátumom narodenia (13.5.). Tieto dve významné udalosti sme spájali pri oslave Dňa matiek.

Tohtoročný Deň matiek pripadol na Svätodušné sviatky. Je to úžasné, že môžeme Duchom Svätým naplnení d'akovat' tým, ktoré rozdávali hojnosť lásky svojim deťom vtedy, keď nemali peniaze, keď nebolo chleba. Tak si spomínam mamka moja na Teba. Kde si brala silu starať sa o nám – päť detí, keď zúrila vojna, keď sme boli dlhé týždne bez otca? Ako si mohla ráno prvá vstávať, keď si celú noc nespala, lebo vždy z nás bol niekto chorý? Viem, že si nemohla plánovať jedálny lístok, lebo sme žili zo dňa na deň. Ako si nás dokázala nasýtiť? Spomínam si, ako v čase vojny boli z našej dediny určení tí, čo mali koníky odvázať municiu. Otec odišiel a nič sme o ňom nevedeli. Ako si to mohla zvládnut? Starosť o deti a hospodárstvo? Ako to, že si nám nikdy nepovedala, že si unavená? Pred spaním pri posteli si s nami na kolenách odriekala modlitby a učila nás najmenších „Pujdu spáti, dej mi vstáti...“ My sme šli spať, ale ty si sadla ku kolovrátku, lebo z domáceho plátna sme nosili košelete, posteľné plachty, obliečky, vrecia, trávnice. Ako si to dokázala mama, že si nás posadila k stolu, na ktorom si pripravovala jedlo a pritom si nám spievala nábožné piesne. Ešte sme nevedeli čítať, ale už sme vedeli spievať „Bud pocháven Buh verný...“ a vedeli sme, že to je číslo 10 (Zpěvák Evangelický) Tak sme sa tešili, ak prišla návšteva a my najmenší sme navrhovali, že treba spievať číslo 10.

Svätodušné sviatky sú pre mňa pamätné aj preto, že už bolo teplo a my sme mohli ísiť do kostola pešo (3 km tam a 3 km naspäť). A každý mal niečo nové (blúzka, zásterka, stužka do vlasov), keď sme boli 4 dievčatá a 1 brat. Ako si to dokázala mama, keď si nemala žiadny stály príjem? Ako so dokázala, mama pozerať na tú krutosť, keď v 50-tych rokoch pre nesplnené dodávky obilia sme mali úradný výkup? Všetko obilie nám vzali, vymietli, neostalo ani jedno zrnko. Pamäťam sa, že si vtedy veľmi plakala. Najmenšiu sestru si držala za ruku a pýtala si sa tých, čo to robili, čo mám s tým dieťaťom teraz urobiť, ak bude pýtať jest? Nedostala si

odpoved'. Ako som to, mamka, mohla prežiť? Otec po jesenných prácach išiel do väzenia ako neplnič dodávok a ty si opäť bola na všetko sama.

Dnes, keď Deň matiek sa nesie v radostnom ovzduší, ja so slzami spomínam na tvoje srdce v ktorom sme našli všetci dostatok lásky. Na tvoju pracovitosť, vynaliezavosť a schopnosť učiť, hoci si žiadne vzdelanie nemala. Po rokoch si spomínam, že keď si nám upiekla chlieb, žehnajúc ho si nám povedala: Je čerstvučký, netreba naň masla a kto zje pripálenú kôrku, bude mať líčka červené“ Zlatá mamka. A ten chlieb bol ako piškota - žltučký. Dnes viem, že nedostatok mýky si nahradila kukuričnou múkou. A ako si nás vedela k práci motivovala, keď k veľkej tvojej motyke bola malá pre mňa. Keď ku veľkým hrabliam boli aj malé - pre mňa, keď ku veľkej trávnici bola malá - pre mňa. Tak som si popri tebe vykračovala na pole a cítila som sa dôležitá, keď idem hrabat', okopávať, keď nesiem na chrbte batoh (po našom povedané) zajdu. Dnes viem, že za tým bola práca otcova, lebo zhotoval pracovné náčinie. Dnes viem, že pripraviť sa na Pánov deň znamenalo vyumývať a vyzametať nielen obydlie ale aj dvor a cestu. A tak si ani nepamäťam nedel'né iné nedel'né ráno ako vyupratované domy, dvory a vyumývané, vykúpané deti.

Dnes viem, mamka moja, že to bola Božia milosť, Božia moc, že si všetko zvládla, že Duch Svätý Ta posilňoval, že bol pri Tvojom vchádzaní aj vychádzaní. Dnes viem, že to bolo Božie riadenie, že vo chvíľach, keď si nemala čo dať do hrnca, idúc zo školy zavolala na mňa teta a vratí: Daj to mame, nech vám navarí. Bol to batôžtek s múkou. A bolo to viackrát. Viem aj to, že si bola pevná vo viere našej evanjelickej cirkvi. Tam si sa učila piesne z nového Evanjelického spevníka a tá, s ktorou si odchádzala z tohto sveta, bola 445. Vždy, keď naznie v kostole myslím na Teba nemôžem sa ubrániť slzám. Ako si to všetko zvládla, mamka moja?

Za všetko bud' Bohu vd'aka a chvála. Doprav jej s Tebou prebývať Kriste Ježiši.

vd'ačná dcéra

Deň otcov

15.6. je Deň otcov, sviatok venovaný všetkým mužom - otcom. Je to mužský variant Dňa matiek. Tento sviatok nie je u nás rozšírený, mohol by sa však stať príjemným rodinným sviatkom. Patrilo by sa im pod'akovat' za všetky opravené spotrebiče, hračky, za vysávanie a vozenie autom k lekárovi, za jašenie sa s deťmi, za pomoc pri počítaci, za milé úsmevy pre deti, za to, že deťurence učia športom a drvia s nimi matiku, a za každé pohladenie po vláskoch, keď deti chodia spať, ...

Každé dieťa si myslí, že ten jeho otec je najlepší. Nezabudnite si vášho tatka, oceniť aspoň sladkou pusinkou a pozvať ho na milé popoludnie. ... nech žijú oteckovia, ockovia, tatinovia, tatkovia, ocinovia!!!

Každý otec chráni syna, bude sa oň vždycky báť. Proti tým, čo zle mu činia, postaví sa ako hrad.

Iba Ty si, Otče z neba, jediného Syna dal a v ňom si nám všetkým seba z lásky svojej daroval.

Žalm 128 Bázeň pred Hosподinom podmienkou rodinného požehnania

Blahoslavený každý (muž),
kto sa bojí Hosподina,
kto chodí po Jeho cestách.

Ked' sa budeš živiť
z práce svojich rúk,
blažený budeš

a dobre sa ti bude vodiť.

Tvoja žena bude ako úrodný vinič
vo vnútri tvojho domu;
tvoji synovia ako mladé olivy
okolo tvojho stola.

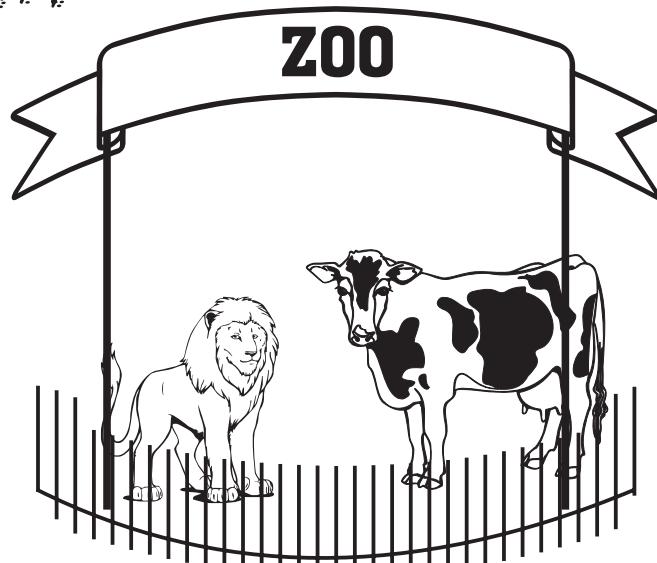
Hľa, takto dôjde požehnania muž,
ktorý sa bojí Hosподina.

Nech ťa požehná Hosподin zo Siona.

Dívaj sa na blaho Jeruzalema
po všetky dni svojho života
a uzr synov svojich synov.
Pokoj nad Izraelom!

Ahojte kamoši! Jar je všade naokolo, leto pred nami. Škoda sedieť vo vnútri. Všetko naokolo volá: Pod' von! Objavuj! Kam sa ale pozrieť, čo si vybrať? Ja som sa dnes zameral na svet zvieratiek. Pod'te objavovať spolu so mnou!

1.

Zdá sa vám, že tieto zvieratká by nemali byť spolu v jednej ohrade?
A predsa! V Biblia sa píše, že to raz tak bude a oni si navzájom nebudú škodiť!
Skúste ich doplniť do textu na správne miesto.
A keďže sa poznáme, dám vám pomôcku:
Izaiáš 11, 6-7

„ bude hostom u

a bude ležať s

....., a

budú spolu a malý chlapec ich poženie.

..... a budú sa pásť;

ich mladé budú spolu ležať

a bude žrať slamu ako

....., a

3.

No a teraz už naozaj von!
Posledná úloha: Koľko rôznych zvieratiek nájdeš vonku za päť minút?

Bude ti stačiť na zrátanie desať prstov?

Ktoré bude najväčšie
a ktoré najmenšie?

A ak sa ti nejaké zvieratko páči, môžeš mi ho nakresliť.

Všetky odpovede aj tentokrát očakávam na evanjelickej fare v Bardejove a tie správne odmením.

2. V Biblia sa spomína naozaj mnoho zvieratiek v rôznych situáciach a prirovnaniach.

Vieš?

„ Ku ktorému zvieratú treba ísť,
aby sme zmúdrili?
Príslovia 6,6

„ Ktorému zvieratú nemáme
hádzat perly?
Matúš 7, 6

„ Aké zviera pristrojujú
na deň boja?
Príslovia 21,31

„ Na aké zviera treba Zubadlo?
Príslovia 26,3

„ Aké vtáky si nájdú miesto
pre hniezdo aj v chráme?
Žalm 84, 4

„ K akému malému zvieratku
prirovnáva Boh Izraelcov?
Izaiáš 41,14

„ Ktoré zvieratko býva na lúke
aj v palácoch?
Príslovia 30, 28

„ Koho nesie pastier v náručí?
Izaiáš 40,11

Homeopatia

Po roku 1989 zaznamenala homeopatia veľkú popularitu. Ľudia sa nechávajú liečiť homeopatickými prípravkami (homeopatikami) bez toho, aby mali o homeopatii aspoň základné vedomosti. Firmy vyrábajúce homeopatiká vo svojich propagačných materiáloch podsúvajú informáciu, že ide o 100% prírodnú liečbu. Pozrime sa teda bližšie, čo je to **homeopatia**.

Homeopatia vznikla približne pred 200 rokmi. Hoci vznikla v Európe, korene má v hinduizme. Založil ju ako liečebnú metódou nemecký lekár Samuel Hahnemann. Sám ju považoval za protiklad klasickej vedeckej medicíny, ktorú úplne zavrhol.

Homeopatia zdôrazňuje 3 základné princípy: Prvý sa dotýka výberu látky, ktorá sa spracúva do homeopatického základu, je to tzv. princíp podobnosti. Je založený na predstave, že ak nemocný dostáva látku, ktorá u zdravého človeka vyvoláva rovnaké príznaky ako liečená choroba, táto látka môže byť použitá na liečbu tejto choroby. Samotná homeopatická literatúra to vysvetľuje na príklade takto: pri krájaní cibule sa objavia príznaky ako sekrécia z nosa, slzenie atď. Preto súčasťou homeopatického základu na výrobu prípravku na liečbu nádchy je cibuľa. Možno sa laikom v medicíne nezdá táto teória absurdná, ale možno ju pochopia na inom príklade: ricínový olej vyvoláva u zdravého človeka hnačku. Podľa logiky homeopatie je teda veľmi vhodnou surovinou na výrobu homeopatického prípravku proti hnačke. Ked' sa však odborník pozrie do receptúry homeopatík zistí, že tento princíp nie je striktne dodržiavaný. Veru, všeličo sa dostalo do homeopatických základov! V skutočnosti ale vôbec nezáleží na tom, čo tvorí homeopatický základ. Prečo? Vysvetlím to na ďalších dvoch princípoch homeopatie. Sú nimi princíp riedenia a pretrepávania. Látka sa vraj stáva účinnou až po určitom stupni rozriedenia (tzv. potenciácia) a pretrepávania (tzv. dynamizácia). Príslušné riedenie sa označuje písmanami D (alebo X) z latinského slova decem (desať) alebo C (resp. CH) z latinského centum (sto) a číslom, ktoré udáva opakovaný počet riedení (H v údaji značí: podľa Hahnemanna). Napr. Údaj 12CH znamená, že homeopatický základ (napr. tinktúra, roztok chemickej látky atď.) bol riedený 12-krát v pomere 1: 100.

Príklad v litroch: 1 l tinktúry sa zriedi a pretrepe s 99 litrami rozpúšťadla. Získame riedenie 1 CH. Zo získaného roztoku vezmeme 1 l a zriedime 99 litrami rozpúšťadla. Získame riedenie 2CH. Ak máte čas, môžete pokračovať v počítaní. Ak by sme zriedili vždy celé získané množstvo z predchádzajúceho riedenia, potom z 1 l tinktúry získame pri riedení 6 CH objem 1 km³ a pri riedení 12 CH objem našej zemegule. Takto získaným rozriedeným a pretrepaným roztokom sa impregnujú neutrálne granule (obyčajne z laktózy a sacharózy) alebo sa vyrábajú iné formy.

Zostáva pre mňa záhadou, čo robí výrobca s takým množstvom odpadovej tekutiny. Na túto otázku mi nevedela dať odpoveď ani zástupkyňa firmy, vyrábajúcej homeopatiká. Riedia postupne celé množstvo? Pri riedení 300CH by to bol objem našej galaxie! Vylievajú neriedené diely? Viete si predstaviť to znečistenie vodných tokov? Ved' v homeopatii sa používajú aj veľmi toxickej látky: zlúčeniny arzénu, ortute, chrómu, alkaloidy apod. Podľa homeopatov je účinok homeopatík tým väčší, čím väčšie je zriedenie. Podľa nich je však dôležité nielen riedenie, ale aj pretrepávanie roztokov,

lebo pri trepaní sa vraj uvoľňuje z matérie duchovná energia, ktorá má ovplyvniť duchovnú životnú silu človeka – dynamis. Homeopati považujú za najúčinnejšie tie preparáty, v ktorých už nie je ani jedna molekula pôvodnej substancie, teda od riedenia 12 CH, v ktorých „duchovná informácia“ nie je rušená prítomnosťou hmoty. Sám Hahnemann uvádza, že prostredníctvom dynamizácie sa látka úplne rozplynie do svojho individuálneho duchovného bytia. Je to číra predstava mágie: v lieku nepôsobí žiadna látka ale duch. U súčasných homeopatov väčšinou existuje snaha o odborný výklad účinku homeopatík. Pripúšťajú, že v prípravku už nemusí byť ani jedna molekula pôvodnej látky, ale vraj molekula sa „obtláča“ do rozpúšťadla a táto „informácia“ je nositeľom biologického účinku. Tu sa však vynára niekoľko zásadných otázok (pre tých, ktorí majú odborné vedomosti):

Pamäť vody (a iných rozpúšťadiel) – ak by to bola pravda, že voda má pamäť, viete, čo všetko prijimate s dúškom vody?

Kde výrobca získá „panenské rozpúšťadlo“, ktoré nemá „stopy“?

Ako je to s pamäťou suchých substancií? Ako sa správajú pri prechode membránami?

Potencujú sa aj toxickej účinky pôvodnej látky? Ak nie, aká inteligencia (či duchovná moc?) o tom rozhoduje?

Na rozdiel od vedeckej medicíny, ktorá pracuje s overenými a overiteľnými poznatkami, homeopatia nepredkladá vieroohodné dôkazy o svojej spoľahlivosti a účinnosti. Homeopatická literatúra rada uvádza informácie, ktoré podsúvajú zákazníkovi zdanie vedeckého overenia. Hovorí o vedeckých pokusoch, ktoré sa realizujú podľa najprísnejších kritérií súčasnej vedy. Vyžiadala som si od výrobcu spomínané „štúdie“. Dávam tie slová do úvodzoviek, lebo ich „vedecká“ výpovedná hodnota sa rovná televíznej reklame na prací prášok. Možno spomenúť inú „klinickú štúdiu“ o účinku homeopatík na väzňoch v Dachau a v Auschwitzi. Väzni boli úmyselne infikovaní a následne bud' neliečení vôbec alebo liečení homeopatikami a iná skupina väzňov liečená sulfonamidmi. Ked'že väzni v prvých dvoch skupinách umierali na sepsu, museli „výskumníci“ konštatovať, že homeopatiká sa ukázali ako neúčinné. Za tieto pokusy boli neskôr súdení v Norimberskom procese. Homeopatiu nemožno pokladať ani za metódou lekársku ani vedeckú. Za lekársku preto nie, že odporuje poznaniu lekárskych i biologických vied. Je to tiež metód preukázateľne nevedecká, lebo je v rozpore s prírodnými zákonmi. Nikde v rozvinutých krajinách nie sú homeopati prijímaní do renomovaných lekárskych spoločností. U nás predsedníctvo Slovenskej lekárskej spoločnosti vydalo v decembri 1995 prehlásenie, v ktorom protestuje proti prerastaniu metód naturálnej medicíny (kam patrí aj homeopatia) do štruktúr overených metód v medicíne a upozorňuje na zneužívanie zdravotníckych zariadení na propagáciu naturálnej medicíny.

A prečo je homeopatia taká populárna? Výskum v USA potvrdil, že najväčšiu zásluhu na popularite naturálnej medicíny má fakt, že u ľudí je rastúci záujem o veci duchovné, tajomné, magické. Aj homeopatia vychádza zdánlivu ľudskej spiritualite v ústrety. Ďalej je to fakt, že sa udomáčňujú pojmy ako vesmírna inteligencia, kozmická múdrost, kozmická energia, bioenergia atď. Poskytujú určité duchovné smerovanie. Ľudia si ich osvojujú ako niečo reálne, dokázané,

existujúce. Ďalšími faktormi sú psychologické vplyvy: Homeopat si nájde čas (a dosť čas!) a porozumenie pre osobné problémy pacienta. Pre pacienta je tiež dôležitý fyzický dotyk, tu hrá veľkú rolu odcudzenie sa, odosobnenie tzv. vedeckej medicíny. Nezanedbateľným vplyvom je mohutná reklama a nevedomosť ľudí. A ako možno vysvetliť účinok? Musíme si uvedomiť, že veľkú rolu tu zohráva tzv. placebo efekt – viera v liek, nesmieme zabúdať ani na prirodzenú liečebnú silu organizmu, často sa na efekte podielá sugescia. Som presvedčená, že ak by cena homeopatík odrážala skutočné náklady na „výskum“ a výrobu, bola by oveľa nižšia. A z psychologického hľadiska si pacienti lacné lieky nevážia a nedôverujú im. No a nesmieme zabúdať na okultné pozadie homeopatie. Samozrejme, že mnohí homeopati nepracujú okultnými metódami, je to pre nich len zdroj príjmov. Ale musíme uznať, že homeopatia je dobrý biznis. Otázne je, či aj eticky a či obstojí pri konfrontácii s Božím Slovom – Bibliou.

V čom je homeopatia nebezpečná? Nebezpečenstvo, ktoré hrozí pacientom pri užívaní homeopatík je dvojakého charakteru: zdravotné a duchovné. Pri podávaní tzv. alopatických liekov sú zdravotníci povinní hlásiť zistené nežiaduce účinky liekov. Čo sa týka homeopatík, nežiaduce účinky nikto nesleduje a nehlási, pretože u homeopatík sa nepredpokladá nijaký účinok. Pri registrácii lieku (čo je vlastne povolenie na použitie, je povinná firma dokladovať okrem iného zloženie lieku, uviesť metódy farmaceutického skúšania, výsledky farmaceutického, toxikologicko-farmakologického a klinického skúšania. (zákon 140 z roku 1998 O lieku...) a potom nasleduje v zákone perla: Pri registrácii homeopatického lieku ... sa nevyžadujú výsledky toxikologicko-farmakologického skúšania ani výsledky klinického skúšania! Prečo tá výnimka? Asi je ľažké takú dokumentáciu získať. Zdravotné riziko spočíva hlavne v zanedbaní serióznej liečby pri závažných ochoreniach, s ktorými si organizmus nedokáže poradiť.

Práca Johna Ecclesa (nositeľa Nobelovej ceny) upozorňuje na následky alternatívnych metód: narušená psychika (nutkanie na samovraždu, nutkanie na krádež), narušené správanie, nadávky, nečisté myšlienky pri počúvaní Božieho slova. Ľudia cítia strach, majú fóbie, halucinácie, zmeny nálad, depresie, často sa vyskytuje agresivita, záchvaty zúrivosti.

Duchovné nebezpečenstvo nie je viazané na to, čo človek zje. Duchovné nebezpečenstvo spočíva hlavne v tom, že človek začína veriť v akúsi neosobnú kozmickú energiu, ktorá všetkým preteká, aj hmotou. Začína veriť, že skrže homeopatický liek môže ovplyvniť svoj organizmus, navodiť v ňom harmóniu a poriadok. Čiže je tu reč o uzdravení ľudského ducha bez pokánia, bez podriadenosti sa Bohu. Sám Hahnemann hovorí vo svojich dielach mnoho o bohu, ktorý ho uviedol do tajomstva novej liečebnej metódy. Homeopatia je podľa neho božská cesta liečenia. Keďže samotní homeopati vyhlasujú homeopatiu za duchovnú metódu liečenia, je namieste aplikovať biblickú radu, že duchovné sa má posudzovať duchovne. (1 Kor 2, 13). Hahnemann sa sice odvoláva na boha, ale nie je to Boh Biblie. Sám Hahnemann uvádza, že jeho vzorom bol východný učiteľ Konfucius a Ježiša Krista nazval blúznivcom a slová o spáse bájkou.

Biblia nás upozorňuje: Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov či sú z Boha, pretože mnohí falosní proroci vyšli do sveta. Podľa toho poznávajte Ducha Božieho: každý duch, ktorý vyznáva Ježiša ako Krista prišlého v tele, je z Boha

(I Jn. 4,1-2). Jedným z kritérií pravosti je teda vzťah k Ježišovi Kristovi. Preč je doba, keď nám hovorili, že Ježiš nikdy nežil. Diabol zmenil taktiku: Ježiš je jeden z mnohých prejavov Boha. Jedna z ciest k Bohu. Biblia však nehovorí o nejakom Bohu, o nejakej energii. Pán Boh nepochybne má aj dnes tú istú moc, o akej čítame v Biblia. Má moc uzdraviť človeka bez toho, aby užil akýkoľvek liek. Takému uzdraveniu hovoríme zázrak. Ale Pán Boh nepoužíva zázrak ako bežnú metódu. Naozaj nám darí um, aby sme hľadali, poznávali, objavovali. A dal nám svojho Ducha, aby sme rozsudzovali, čo je správne v Jeho očiach. Hoci je Pán Boh všemohúci, nemôžeme Mu pripisovať všetko. Ani homeopatiu, ani východnú kultúru, ani našu kultúru, ani akupunktúru. Nemôžeme Mu prisudzovať to, čo je výsledkom narušeného vzťahu človeka k Nemu. Boh Biblie nie je kozmická energia, ktorou môže človek manipulovať. Je to osobný Boh, ktorý sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi. Povinní sme poznávať, aby sme sa vedeli správne rozhodnúť. Správne podľa Jeho kritérií.

Mojou povinnosťou bolo podať informáciu. Rozhodovať sa už musí každý sám za seba. Neobstojí argument: Dobré je to, čo pomáha. Dovolím si zacitovať maďarskú lekárku Dr. Erdélyovú: Ani uzdravenie neposväti cestu, ktorá je v Božích očiach cudzia, zakázaná, nečistá.

RNDr. Elena Bruncková
farmaceutička

Kniha, ktorú by ste si naozaj mohli prečítať.

John Eldredge : Cesta túžby
Hľadanie vysnívaného života
Redemptoristi, 2007

- Popremýšľajte nad okamihmi svojho života, keď by ste dali všetko na svete za to, aby ste moc zastavili čas.
- Niekedy sa nám zdá, že to čo máme, je takmer to, čo chceme, ale nikdy to nie je úplne ono.
- Len dve veci prenikajú do ľudského srdca: krásu a bolest. •Chvíle, ktoré chceme, aby trvali naveky a chvíle, ktoré chceme, aby nikdy nezačali.
- Chodite každý večer do posteľe s pocitom, že ste urobili niečo, čo pretrvá?
- Túžba je prameňom našich najšlachetnejších cieľov i najhlbších bolestí.
- Túžiť znamená otvoriť svoje srdce možnosti bolesti; zatvoriť svoje srdce znamená úplne zomrieť.
- Kresťanstvo sa vo svojom jadre začína pozvaním túžiť.
- Vychovávame generáciu mužov a žien, ktorých najväčšia cnosť spočíva v tom, že nikoho neurážajú a potom sa čudujeme, prečo tu nie je väčšie túžba po Kristu.

- Boh sľubuje každému mužovi marnosť a zlyhanie; každej žene zaručuje bolest srdca vo vzťahoch a osamelosť. (Podľa 1M. 4. kp)
- Pre väčšinu kresťanov je nebo náhradný plán.
- Boh nám musí zobrať nebo, ktoré si vytvárame. Inak sa stane naším peklom.
- Pamäťajte si, že môžeme dúfať len v to, po čom túžime. (Pozri Židom 11, 1)
- Biblia – je to najväčší romantický román, aký kedy napísal. •Boh stvoril ľudstvo pre intímny vzťah s ním ako milovaným.
- Naše bohoslužby sa nepodobajú na naše svadobné noci.
- Mali by sme si myslieť, že Boh vedie veľmi zaujímavý život a že je plný radosti. Nepochybne je tou najveselejšou bytosťou vo vesmíre.
- Paradox žiaľu spočíva v tom, že uzdravuje.
- Život je cesta srdca, ktorá si vyžaduje rozum - nie naopak.
- Cirkev to niekedy prehadzuje a stredobodom života robí poznanie správnych vecí.

Zaujali vás tieto citáty? Zneistili? Šokovali? Potešili? Oslovili?

Skúste sa k nim ešte raz vrátiť. Kniha **Cesta túžby** je ich plná.

Je samozrejme pre všetkých, ale určite pre viacročných, unavených, (pokazených), vyšťavených, znudených kresťanov. A samozrejme aj pre tých, ktorí by sa takémuto stavu radšej dopredu oblúkom vyhli.

Ukazuje rozdiel medzi farizejským zákonníctvom prekvitajúcim aj v našej dobe a v našich cirkvách a kresťanstvom – radostnou správou, ktorá naozaj prináša RADOŠŤ (!).

Hovorí o starých témach (večný život, Božie kráľovstvo, raj, obraz Boží, nové nebo a nová zem, idoly ...) novým jazykom, novým spôsobom. Možno ste sa s takým pohľadom ešte nikdy nestretli. Je načase. Skôr ako úplne rezignujete.

POZOR! Vie nadchnúť. Zapáliť. Je nebezpečná! Prináša slobodu.

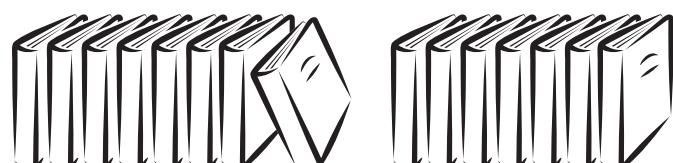
Ak ju čitate pozorne, nevstanete od nej takí, akí ste si sadli. Nedá sa prečítať na jeden dych.

Pripadá vám to prehnané? Sami sa presvedčte. Ešte niečo. Môžem sa za ňu postaviť.

Je postavená na Božom Slove.

Ale samozrejme – je to kniha. A ako sa v závere píše: najzákernejším nepriateľom človeka je **zabúdanie**. Tak ako Božia milosť sa obnovuje každého rána, aj naše rozhodnutie pre Neho, pre cestu s Ním a za Ním treba každý deň obnovovať, oživovať, realizovať. Tak, Boh vám žehnaj pri objavovaní radosti!

Zuzka Verčimáková

Informačné okienko

Práva áno, povinnosti nie?

Iste ste už viackrát zažili, aké príjemné je môcť niečo žiadať, preskočiť, urobiť, neurobiť, dostať preto, že na to máte právo. Možno si tiež niekto svoje právo uplatňoval prostredníctvom vás (vaše deti, rodina, spolupracovníci, nadriadení, podriadení ...). Možno ste tiež zažili, keď vám naopak nejaké právo bolo odopreté, spomíname? Máme radi práva, lebo nimi niečo získavame, ovel'a menej povinnosti, pretože ich plnenie naopak vyžaduje aktivitu od nás. V každom spoločenstve, v ktorom ste (rodina, práca, záľuba, manželstvo..) máte svoje práva a povinnosti. Možno ste tiež zažili nepríjemnosť, keď si niekto nesplnil svoje povinnosti v danom kolektíve. Prinieslo vám to nepohodu, mrzutosť, skomplikovalo prácu, ubralo voľný čas, neumožnilo sa niekam posunúť. Často sa zvykneme sťažovať napríklad na to, že v tejto dobe najmä deti hovoria v mnohom o svojich právach a na povinnosti akoby zabudli. Niekoľko sa ale aj my dospejí v tomto na deti podobáme. Ale nie je to ten príklad, na ktorý poukazuje Pán Ježiš, keď deti dáva do popredia...

Aj členstvo v spoločenstve cirkvi, cirkevného zboru nám dáva isté práva a isté povinnosti. Pýtajte sa, na čo máte právo, dožadujte sa toho. Ale zároveň sa pozrite aj na plnenie svojich povinností. Jednou z nich je aj zaplatenie cirkevného príspevku. Tým, že si splníte túto svoju povinnosť, umožníte naplnenie mnohých práv spolučlenov, bratov a sestier a samozrejme aj vašich vlastných. A to už ani nehovoríme o tom, že to, čo cirkev koná, nie je pre dočasný život, ale pre večnosť....

Neplatiči cirkevného príspevku

Ústava ECAV - druhá časť „Členstvo v cirkvi“ – Práva a povinnosti člena cirkvi, Čl. 9, písmeno d (str.8): Člen Evanjelickej cirkvi má povinnosť zúčastňovať sa na činnosti cirkvi, najmä v cirkevnom zbere, a prispievať na úhradu nákladov tejto činnosti

Cirkevný zákon č. 5 o hospodárení cirkevných organizačných jednotiek (COJ), § 14 (str. 169): Cirkevný zákon č. 2 o hospodárení COJ, § 9

Každý člen cirkvi je povinný platiť cirkevný príspevok. Jeho výšku stanovuje zborový konvent. Výšku seniorátneho a dištriktuálneho príspevku určuje senioratny, resp. dištriktuálny konvent.

Zbierka cirkevnoprávnych predpisov – Záväzné úpravy č. 4 pre cirkevnozborovú prax v ECAV

E. Cirkevný pohreb, bod 5 (str. 165):

Ak zosnulý člen zboru z akýchkoľvek dôvodov neprispieval na cirkevno-zborové potreby (cirkevný príspevok), upozorní duchovný pastier v pastorálnom rozhovore pozostalých na potrebu splniť si tieto povinnosti.

Cirkevné nariadenie č. 1/06 – o evidencii členov cirkevného zboru § 4 (str. 175):

CZ vykazuje a prípadne zohľadňuje tzv. neplatičov, ktorí z dôvodu sociálnej núdze nemôžu v plnej výške plniť finančnú povinnosť vyplývajúcu z Členstva v CZ. Zohľadnenie sociálnej situácie člena CZ realizuje CZ tým, že dočasne zníži platbu maximálne do výšky 50% v lehote max. 3 roky. Počet zohľadnení nesmie v CZ prekročiť 10% z celkového počtu evidovaných členov CZ. Neplatiči, bývajúci na území CZ, ktorí žiadajú o pohreb alebo krst sa podmieňujú novej registrácii. Pri pohrebe uhradia pozostali cirkevný príspevok v celkovej sume za posledných 5 rokov. Bez tohto kroku nemožno vykonať náboženský úkon.

Oprava kostola v Bardejove

Ako ste si mnohí všimli v našom matkocirkevnom chráme Božom v Bardejove od decembra 2007 prebiehajú opravy interiéru kostola. V súčasnosti sa vykonáva statické zabezpečenie klenieb chrámu. Táto oprava si vyžaduje nemalé finančné náklady. Financie, ktoré sme dostali z ministerstva kultúry boli už vyčerpané.

Tohoročný konvent prijal uznesenie K 4/2008: „Zborový konvent schvaľuje vykonanie dobrovoľnej zbierky na opravu kostola v Bardejove po celom území Bardejova, po kostoloch v dcérocirkvách, filiach a v diasporách.“

Preto Vás prosíme, aby ste sa zapojili do dobrovoľnej zbierky na opravu chrámu Božieho v Bardejove. Príspevok na opravu je možné odovzdať presbyterovi, ktorý vo vašom obvode vyberá cirkevný príspevok, alebo v predajni Sovenírov a kníh v Auditóriu u sestry Eštokovej, prípadne na farskom úrade. Tým, ktorí už prispeli do zbierky na opravu kostola, srdečne ďakujeme.

Informačné okienko

Fond vnútornej misie (Vnútromisijný fond)

Fond vnútornej misie založilo zborové presbyterstvo CZ ECAV Bardejov a stanovilo zásady hospodárenia fondu podľa návrhu Vnútromisijného výboru CZ.

Zdrojmi fondu sú: 10% z cirkevného príspevku každého člena zboru, príspevky od sponzorov, milodary pre Fond vnútornej misie, zbierky na konkrétnu potrebu vnútornej misie a ofery: jedna nedelea v mesiaci (zvyčajne 4. nedelea v mesiaci) v Bardejove a jedna nedelea štvrtročne na filiách a dcérircvkách.

Ciel, účel a spôsob použitia fondu: sústredenie finančných prostriedkov na misijnú a vzdelávaciu činnosť **celozborového** charakteru, na podporu vnútromisijných zborových akcií a aktivít po predložení rozpočtu na jednotlivé akcie

a jeho schválení Vnútromisijným výborom.

O prioritách financovania rozhoduje VMV CZ. VMV sa podieľa na tvorbe rozpočtu zboru v časti týkajúcej sa vnútornej misie podľa požiadaviek jednotlivých sekcií VM prednesených zástupcom danej sekcie.

Kontrolu účtovania fondu zabezpečuje revízny zborový výbor, VMV a zverejnenie prehľadu hospodárenia fondu v zborovom časopise.

Štatutárnymi zástupcami fondu sú: zborový farár, zborový dozorca a predseda VMV. Správcom fondu je CZ ECAV v Bardejove.

Najdôležitejším poslaním cirkvi Pána Ježiša Krista je prinášať evanjelium a robiť misiu medzi ľuďmi a tomuto poslaniu má práve tento fond napomáhať.

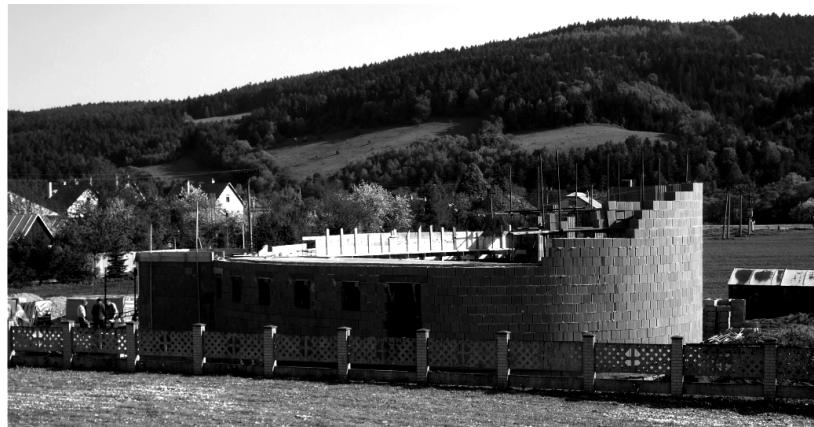
Rokytovský sen sa mení na skutočnosť

8. marec 2008 bol pre bratov a sestry z dcérircvky Rokytov významným dňom. Vtedy začali premieňať svoj sen – stavbu evanjelického kostola, na skutočnosť. Po položení základného kameňa v júni 2007 sa pustili do veľmi namáhavnej stavby kostola. Prajeme im, aby im elán, s ktorým začali stavať, vydržal až do konca. Iste by privítali aj pomoc, finančnú alebo účasť na brigádach, najmä murárske a tesárske práce. Nuž, kto by mohol priložiť ruky k tomuto dielu, bude srdečne vitaný. Myslime na nich aj v modlitbách, aby Pán ochraňoval a žehnal všetkých, ktorí pracujú na budovaní chrámu Božieho. Kiež sa pri nich napĺnia slová z Nehemiáša 6, 16b: „to dielo sa uskutočnilo pomocou nášho Boha.“

Evanjelický cintorín

Vážení čitatelia. V súvislosti so zákonom č. 470/2005 Z.z. o pohrebníctve, žiadame všetkých, ktorí majú pochovaných svojich blízkych na Evanjelickom a.v. cintoríne v Bardejove, aby sa dostavili na farský úrad v Bardejove, k doplneniu údajov, uzavretiu nájomných zmlúv, obnoveniu nájomných zmlúv a podpisom nájomných zmlúv.

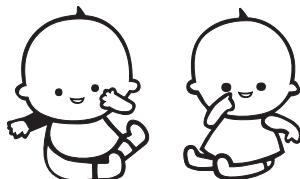

Okienko do evanjelického a.v. zboru v Bardejove december 2007 - máj 2008

Pokrstení:

Matej Podlesný, Bardejov
 Matthias Enderle, Biessenhoffen, Nemecko
 Ester Hricová, Bardejovská Nová Ves
 Jana Pastirčáková Bardejov
 Sarah Valentová, Bardejov
 Ivana Halžová, Bardejov
 Simona Zuščinová, Lukavica
 Viviana Lea Antonyová, Bardejov
 Filip Moravec, Lukavica
 Andrej Sobek, Bardejov
 Miroslava Marcinieková, Bardejov

Filip Kotlár, Prešov
 Ján Hirkala, Zborov
 Samantha Marcinová, Bardejov
 Roman Chovan, Bardejov
 Liana Hošpitová, Mokroluh
 Dagmara Balážová, Mihaľov
 Olivia Klimeková, Bardejov
 Dávid Mika, Bardejov
 Darina Žofajová, Bardejov
 Florián Hankovský, Bardejov

Ježiš im riekoł: Nechajte dietky a nebráňte im prichádzať ku mne; lebo takýcto je kráľovstvo nebeské. Matúš 19,14

Sobášení

Martin Vanta a Andrea Martičková
 Gabriel Baláz a Ivana Evinová
 Ľuboš Vanta a Adela Gajdošová

Peter Rohaľ a Alena Petričová
 Ing. Vladimír Rizner a Zuzana Ondiková
 Anna Ondisová a Peter Fignár

...zmýšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, budťe jedna duša a jedna mysel'... Filipským 2, 2

Pochovaní

Andrej Voľanský, 65 r., Lukavica
 Anna Jakubová, rod. Pavlusová, 81 r., Bardejov
 Ján Martiček, 72 r., Lukavica
 Alžbeta Petroczková, rod. Sabolová, 94 r., Bardejov
 Adam Klimek, 68 r., Mokroluh
 Andrej Pangrác-Piter, 74 r., Rokytov
 Viera Katušinová, rod. Ševcovová, 42 r., Bardejov
 Anna Martičková, rod. Stašová, 74 r., Vyšná Voľa
 Juraj Voľanský, 84 r., Lukavica
 Mária Rybárová, rod. Kmecová, 73., Janovce

Žofia Rybárová, rod. Pangrácová, 83 r., Bardejov
 František Baran, 50 r., Mokroluh
 Ján Voľanský, 81r., Lukavica
 Andrej Hošpit, 96 r., Bardejov
 Anna Jankuvová, rod. Kožlejová, 79 r., Vyšná Voľa
 Anna Dzuríková, rod. Benková, 78 r., Bardejov
 Ján Voľanský, 51 r., Bardejov
 Mária Šoltésová, rod. Gdovinová, 77 r., Vyšná Voľa
 Mária Bombová, rod. Kručovská, 86 r., Bardejov
 Ladislav Hažliský, 94 r., Bardejov

Blahoslavení sú mŕtví, ktorí odteraz v Pánu umierajú! Zjavenie Jána 14,13

Na vydanie Bardejovského prameňa prispleli

50,- Sk	Bardejov – s. Balamutová
100,- Sk	Bardejov – s. Bodová, s. Ivanová, s. Krišková, s. Martičková, s. Pangrácová, s. Voľanská, r. Havírová, r. Vantová, r. Matušovičová, r. Ratvajská, r. Matejová, Bohu známa sestra, 2 x Bohu známa rodina, Bohu známi manželia; Lukavica – s. Vantová, Bohu známa sestra, koledníci v Lukavici; Mokroluh – 2 x Bohu známa sestra, V. Voľa – br. Martiček
150,- Sk	Klenovec – s. Mariňáková; Mokroluh – Bohu známy brat
200,- Sk	Bardejov – s. Ivanová, s. Remetová, s. Gočová, s. Lukáčová, s. Porubská, Bohu známa sestra, r. Adamuščinová, r. Dzuríková, r. Hankovská, r. Hudáková, r. Rybárová, r. Sobeková, r. Fuchsová, r. Halžová, 3 x Bohu známa rodina; Janovce – r. Ildžová; Kobyly – r. Polčová; Lukavica – Bohu známe sestry, Bohu známy brat, r. Adamuščinová, r. Vantová; Mokroluh - Bohu známy brat, Bohu známa rodina; Vyšná Voľa – r. Boguská, r. Guľová, r. Helmanovská, r. Kmecová, r. Marinková, r. Šoltésová; Zborov – r. Hirkalová
250,- Sk	Bardejov – r. Petrušová; Lukavica – r. Kotulová
300,- Sk	Bardejov – Bohu známa sestra, Bohu známa rodina, r. Hankovská; Kobyly – Bohu známa sestra; Lukavica – r. Voľanská a Adamuščinová; Mokroluh – r. Baranová; Rokytov – r. Stašová;
400,- Sk	Bardejov – br. Demčko
500,- Sk	Bardejov – r. Cingelová; Janovce – r. Ildžová, r. Foťová ; Kobyly – r. Gregová; Lukavica – s. Martičková, Bohu známa rodina, r. Ondiková, r. Voľanská
600,- Sk	Lukavica – r. Voľanská
700,- Sk	Bardejov – r. Petnuchová
1 000,- Sk	Malcov – r. Lövingerová

**Spolu:
18.450,- Sk**

Pripravte sa! Leto začína!

Zborová Dávidova harfa

Každoročné zborové stretnutie pre všetky deti z nášho cirkevného zboru sa uskutoční 21. júna 2008 na Vyšnej Voli. Je výbornou príležitostou na budovanie vzájomného spoločenstva medzi deťmi ale tiež medzi jednotlivými filiami zboru.

KECY tábor

V roku 2007 sme dostali ponuku usporiadať anglický konverzačný tábor pre mladých ľudí (stredoškoláci a vysokoškoláci). Ponuku sme prijali a v súčasnosti pracujeme príprave tábora. Tábor sa uskutoční v čase od 30. júna do 6. júla 2008 v stredisku Plejsy Krompachy.

Tento tábor bude organizovaný v spolupráci s mladými americkými lektormi, ktorí budú na tábore vyučovať angličtinu, viest diskusie, tvoriť aktivity a budovať vzťahy. Tábor je určený pre mladých ľudí, ktorí sa chce učiť anglicky a zároveň dozviedieť viac o Bohu. Je určený prioritne pre stredoškolákov a nie len z našej cirkvi. Preto tí, ktorí by ste sa chceli zúčastniť tohto konverzačného tábora pozorne sledujte oznamy o tomto tábore, ktoré sa čoskoro objavia.

V súvislosti s týmto táborem chystáme v našom zbere stretnutie s Američanmi, ktorí prídu pozývať mladých ľudí na tábor a to v čase od 7.-11. júna 2008. Chystáme niekoľko zaujímavých podujatí.

Stretnutie evanjelickej a reformovanej mládeže Vranov 2008.

Tento rok sa v čase 4.-7. júla 2008 chystá unikátné ekumenické mládežnícke stretnutie reformovanej a evanjelickej mládeže v priestoroch Združenej strednej školy drevárskej vo Vranove n/T. Čakajú nás dobré témy, starí aj noví známi, hudobné skupiny, témy, prednášky, diskusie, šport, atď.

Stretnutie je určené pre mladých ľudí vo veku od 15 rokov. Cena 350.-Sk. Bližšie informácie budú čoskoro zverejnené v našom cirkevnom zbere.

X-Camp

Vydarený evanjelizačný tábor, ktorý prebieha každý rok v Českej republike a to na Sliezsku. Špeciálne sa naň nechystáme, ale kto by predsa len mal záujem bližšie informácie na stránke www.x-camp.cz. Tábor bude prebiehať v čase od 19. júla do 26. júla 2008.

Rodinný tábor (RoS)

Rodinný tábor sa uskutoční v čase od 20. júla do 26. júla 2008 v známom prostredí školy v prírode Kysak. Téma tábora je Rastiem, rastieš, rastieme... Srdečne pozývame. Bližšie informácie sú k dispozícii na prihláškach v kostole a na farskom úrade.

Dorastovo - mládežnícky tábor

Tradícia pokračuje. V čase od 28. júla do 3. augusta 2008 sa opäť stretneme v našom, oblúbenom „letovisku“ Veľký Slávkov. Srdečne pozývame všetkých mladých ľudí z nášho zboru od 13 rokov. Témou tábora sú Olympijské hry. Máme sa na čo tešiť. Spoločenstvo, turistika, šport, súťaže, tvorivé dielne, dobrá hudba, videá a kopec skvelých ľudí.

Campfest 2008

7.-10. august 2008 odporúčame rezervovať. *Open Air Music Festival CAMPFEST* je ponuka, ktorá sa neodmieta. Festival sa bude konať v malebnom prostredí Nízkych Tatier na ranči Kráľova Lehota. Ako každý rok aj teraz sa chystáme na stanovačku plnú skvelej atmosféry, ešte lepších hudobných kapiel, kvalitných tém, seminárov. Čaká nás tiež množstvo tradičných, aj menej tradičných aktivít, športov a iných.

Bližšie informácie www.campfest.sk.

Seniorátny futbalový turnaj

Tradícia, ktorá sa oplatí. Meranie si síl medzi mladými kresťanmi nášho seniorátu sa uskutoční 29. 8. 2008 (piatok) v cirkevnom zbere Nemcovce. Aj tento rok pripravíme mužstva, ktoré nás budú reprezentovať.